
na svoji ZEMLJI

revija stanovalcev Študentskega doma Ljubljana

v kotu

MLADOST V KRIZI

študentske novice

SPREMEMBE ŠTUDENSKIH BONOV

v svet

LONDON

april, 2015

POMLAD – ČAS MLADOSTI!

Revija stanovančev Študentskega doma Ljubljana.
NA SVOJI ZEMLJI.
Številka 15.02. April 2015.

ODGOVORNA UREDNICA: Vida Božičko.

NOVINARJI: Lea Dvoršak, Lucija Zorko, Katja Humar, Vida Božičko, Kaja Besednjak, Nastja Cinzia Hrobat, Sanja Gornjec, Katarina Bulatovič, Ana Bavčar, Uroš Kotnik, Matevž Polajnar. Lektorica: Mija Bon.

LEKTORICA: Mija Bon.

FOTOGRAFIJA NASLOVNICE: Vida Božičko.

OBLIKOVANJE: Katja Božičko.

NASLOV UREDNIŠTVA: Študentski svet stanovančev – Na svoji zemlji, Dom 3, Cesta 27. aprila 31, 1000 Ljubljana.

IZDAJATELJ: Študentski svet stanovančev Študentskega doma Ljubljana.

ELEKTRONSKA POŠTA: info@ssvet.si

TISK: Fotoprospekt d. o. o.

NAKLADA: 2500 izvodov.

Kje je tista mladostniška zagnanost, kritičnost in aktivnost? Kakšen je položaj »študentarije« v današnji družbi? Kaj se dogaja z generacijo, ki naj bi skrbelo za razvoj? Vse to smo se spraševali v tokratni rubriki V KOTU in ugotovili, da niso v krizi mladi, ampak je v krizi mladost.

V rubriki DOM SIMO LJUDJE predstavljamo posebno skupino stanovančev študentskih domov – prebivalce na črno. Povedali so nam, kako so se znašli v tej situaciji in poudarili, da situacij včasih ni mogoče predvideti. Vsi lahko postanemo »ilegalci«, ki se tu in tam skrivajo v omaro! V tokratnem intervjuju pa se je svojih študentskih let spominjal Robi Godina, nekoč aktiven v Študentskem svetu stanovančev, danes pa poslanec Evropskega parlamenta.

Ker se približuje ta veseli maj, ki je že leta najbolj študentski mesec, smo tokrat pripravili posebno rubriko MAJEVSKO, kjer vas na sredini čaka plakat z vsemi dogodki Majskih iger, predstavljamo pa tudi spremembe, ki se obetajo v letošnjem programu, in študentske predskupine, ki vas bodo navduševale pred prihodom glavnih skupin.

Novi pogoji za plačana dežurstva, spremembe Statuta Univerze v Ljubljani, spremembe na področju študentskih bonov, uvedba domskih koles v Domu 10 in še kaj boste našli v rubriki ŠTUDENTSKE NOVICE, na poti V SVET pa tokrat preberite, kako na poceni križarjenje, primerno za študentski žep, ali pa se med branjem za nekaj minut preselite v London.

Tudi tokrat ne manjka niti rubrika za tuje študente INTERNATIONAL CORNER, kjer jim predstavljamo razloge za obisk Primorske, za konec pa še RAZMIŠLJAMO z našimi kolumnisti.

Pomlad prinaša brezskrbno »študentarijo« na trato študentskih domov. Naj prinese še kritičnost, zagnanost in aktivnost. Počegnimo mladost iz krize in premagajmo spomladansko utrujenost.

Uživajte v branju in pomladi!

VIDA BOŽIČKO,
UREDNIKA REVIE NA SVOJI ZEMLJI
wida.bozicko@gmail.com

POZDRAVLJENI ŠTUDENTJE!

KAZALO

Sonce sije, ptički čivkajo in maj prihaja. Vsem, ki ste prvo leto v Ljubljani, in vsem tistim, ki pri nas še vztrajate, predlagam, da v aprilu pridno obiskujete vašo fakulteto, da boste lahko v maju brezskrbno uživali na MAJSKIH IGRAH. Čakajo vas trije nepozabni tedni športnih tekmovanj, kulturnih popoldnevov in zabavnih večerov, ki bodo potekali od 4. do 20. maja. Za vas pripravljamo štiri različne glasbene odre, šest kulturnih popoldnevov, tisti, ki pa v sebi nosite nekaj športnega duha, se boste lahko preizkusili na 37 različnih športnih aktivnostih.

Letos prinašamo nekaj svežine. Čez dan boste lahko odšli na oddih na CHILL OTOČEK pred Dom 4, na katerem se boste odpočili na odeji, ki si jo boste lahko sposodili na naši stojnici. Seveda smo za vse navdušence športa pripravili nekaj novosti, od skejtanja do strelastike. Zabava pa za vas pripravlja nov, preoblečen oder v Mestnem logu, z drugačno glasbo, kot smo je vajeni pri nas. Pridite in prepričajte se z lastnimi očmi.

Ne zapravljate časa v temnih sobah pred računalniki, pridite na zrak in se podružite z nami. Naredite tudi vi Majske igre 2015 nepozabne.

Se vidimo, do takrat pa lep sončen pozdrav!

UROŠ KARLIČ
PRESEDNIK ŠTUDENTSKEGA SVETA STANOVALCEV
uros.karlic@ssvets.si

V KOTU	
Prihodnost študentov	4
Generacija y in njen aktivizem	6
Mladost v krizi	7
Intervju z Borisom Kobalom o prihodnosti »študentarije«	8
DOM S(M)O LJUDJE	
Portret prebivalcev na črno	10
Intervju z Robijem Godino	12
MAJEVSKO	
Študentski bendi na letošnjih Majskih igrah	14
Chill otoček in prenovljen Dan Mestnega loga	16
ŠTUDENTSKESKE NOVICE	
Višje kazni za nedežuranje in novi pogoji za plačana dežurstva	20
Kakšne spremembe napoveduje osnutek novega Statuta Univerze v Ljubljani	22
Spremembe študentskih bonov	23
Število spletnih strani s prevozi se povečuje	24
Uvedba domskih koles v desetki	25
18. Škisova tržnica se seli za Bežigrad	26
V SVET	
Križarjenje tudi za študentski žep	27
London	28
INTERNATIONAL CORNER	
Primorska	30
RAZMIŠLJAMO	
Drug drugemu Freundli	32
»Še to spijem in gremo plesat!«	33

Prihodnost študentov

VEČ NAS JE, ŠTUDIJ DALJŠI, A DIPLOMA VREDNA MANJ

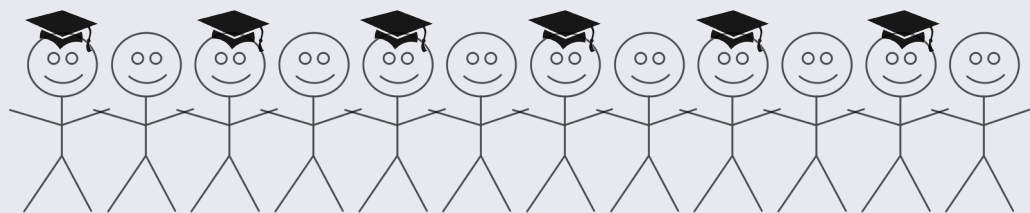

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

INFOGRAFIKA: LEA DVORŠAK

Kam naj se vpišem, da bom nekoč dobil službo? Je Slovenija res preveč nasičena s študenti? Ali živimo v generaciji, ki je obsojena na propad? V zadnjih letih postajajo napovedi o prihodnosti študentov vse bolj črne, nihče pa ne pojasni, kako hudo je pravzaprav in kaj moramo spremeniti, da bi izplavali iz krize in študentom ponudili boljšo prihodnost.

Število diplomantov terciarnega izobraževanja v Sloveniji se vsa leta od 1980 povečuje. V letu 2009 je tako diplomiralo skoraj trikrat več študentov kot v letu 1980 ali 1991, dvakrat več kot v letu 1996 in dobro polovico več kot v letu 2000. Hkrati pa podatki Statističnega urada Republike Slovenije kažejo, da je od leta 2006 naprej vsako leto vpisanih vse manj študentov.

Vir: SURS

V Sloveniji študira skoraj polovica mladih, starih med 20 in 24 let

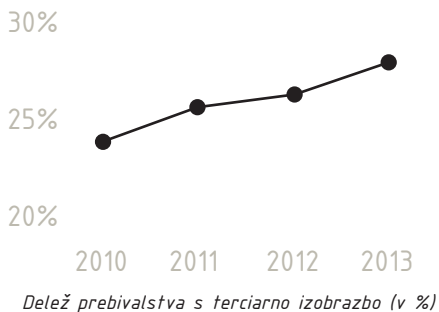
Vendar po podatkih SURSa, ki so jih objavili na Sveetovni dan študentov 2014, študira skoraj polovica slovenskih mladih med 20. in 24. letom in med 33 svetovnimi državami, ki jih je zajemala meritev, ima več študentov samo še Koreja. Takoj za nami sta na seznamu Poljska in ZDA. Letno proizvedemo več diplomantov kot denimo v Avstriji, Nemčiji, na Češkem, Nizozemskem in Švedskem.

ŠE VEDNO NAJVEČ DRUŽBOSLOVCEV

Največji delež, približno 30 %, izbira družbene, poslovne, upravne in pravne vede, vendar na SURSu pravijo, da počasi narašča tudi vpis na naravoslovje. Najmanj zanimanja (le 4 %) je za programe s področja kmetijstva, gozdarstva, ribištva in veterinarstva.

MALO JIH GRE V TUJINO

Fakultete spodbujajo Erasmus izmenjave, a se zanje odloči le 1,7 % vseh slovenskih študentov. Malo več je tistih, ki gredo ven študirat redno – leta 2012 okoli 2,6 % in ta številka zadnja leta strmo raste.

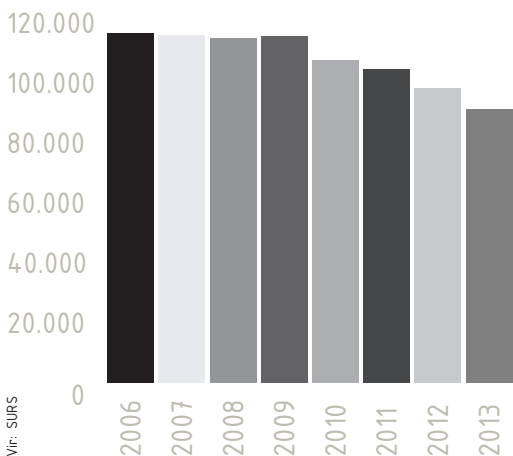

Vir: Eurostat

Vsa ta zmešnjava števil in dejavnikov kaže, da se situacija v naši državi precej spreminja. Postalo je samoumevno, da gredo mladi študirat in da morajo imeti na koncu svojega izobraževanja (vsaj) diplomu. Glavni krivec za to, da so diplome postale vse bolj ničvreden papir, pa je slabo izpeljana uvedba bolonjskega sistema. V intervjuju za Delo je že leta 2012 dekan Ekonomske fakultete v Ljubljani Dušan Mramor napovedal, da bo prihodnjih nekaj let (torej obdobje, v katerem smo sedaj) težka preizkušnja za šolski sistem. »Po izkušnjah fakultet, ki so prve uvedle bolonjski študij, se po prvi stopnji od 80 do 90 odstotkov študentov vpiše še na drugo stopnjo, kar pomeni tolikšen delež petletnega študija v primerjavi s prejšnjim štiriletnim.«

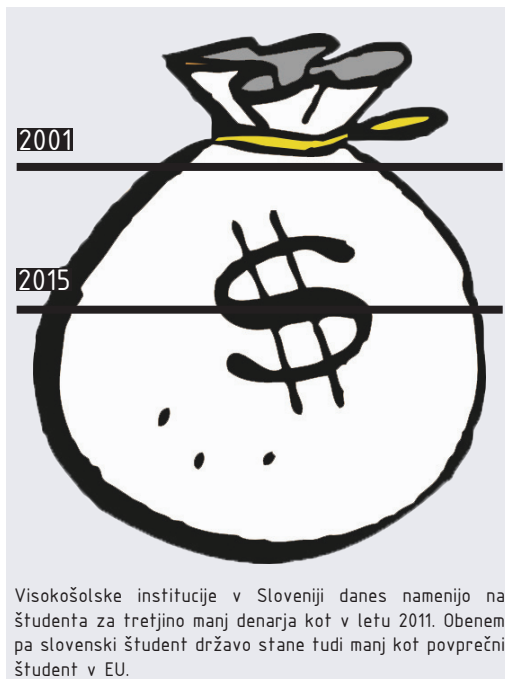
Cilj bolonjske reforme je bil skrajšati čas izobraževanja. »Nato pa je bil sprejet noveliran visokošolski zakon, ki je prejšnji dodiplomski univerzitetni študij izenačil šele z bolonjsko drugo stopnjo.« Po Mramorjevih besedah pa je bilo to znamenje za zaposlovalce. Ti so diplomante prve stopnje kljub večjemu znanju enačili s prejšnjimi višješolskimi diplomanti. »Tako naši študenti nimajo nobene druge možnosti, kot da vpišejo še drugo stopnjo. Fakultete se moramo prilagoditi dejanskim in ne zelenim razmeram.«

Zdajšnji sistem je torej dražji od prejšnjega, obenem pa zaradi nenehnih varčevalnih ukrepov na fakultetah kvaliteta študija pada. Kontaktnih ur je manj, ukinjajo zunanje sodelavce, prakse je manj, apatija pa je vse večja.

Vir: SURS

Število študentov zadnja leta pada

Visokošolske institucije v Sloveniji danes namenijo na študenta za tretjino manj denarja kot v letu 2011. Obenem pa slovenski študent državo stane tudi manj kot povprečni študent v EU.

Vir: Eurostat

ŠTUDENTJE REVOLUCIONARJI

Mladi intelektualci so bili nekoč zagonska sila družbe in gonilo družbenih sprememb. Predvsem s študentskimi protesti so se mladi državljani borili za svoje pravice. Zgodovinsko je bilo prelomno leto 1968, ko so potekale študentske vstaje v številnih državah, tudi v Sloveniji. Študentje so dosegli povečanje fonda štipendije, ustanovitev nacionalnega sklada za študiranje, obljubljeno je bilo sodelovanje študentov v samoupravnih institucijah. Na volitvah v republiško skupščino 13. aprila 1969 sta bila izvoljena dva študentska predstavnika, 9. maja 1969 je začel delovati Radio Študent, ki je pomenil nove možnosti komuniciranja, obveščanja javnosti ter kulturne in politične aktivnosti. Leta 1972 se je potem vnelo še enkrat in študentje so protestirali tudi proti vdoru ZDA v Kambodžo. Dva pomembna dogodka sta bila shod na Aškerčevi cesti 14. aprila 1971 (okoli 2000 študentov in dijakov je protestiralo proti nevzdržnemu hrupu, ki je prihajal s ceste) in zasedba Filozofske fakultete od 26. maja do 2. junija 1971 zaradi kazenskega pregona proti dvema študentoma.

Nekaj protestov smo imeli v Sloveniji tudi v zadnjem desetletju. Po poročanju Študentske organizacije Slovenije se je leta 2006 na demonstracijah pod imenom Črna sreda zbralo okoli 10.000 udeležencev, leta 2012 pa je Zakonu o malem delu nasprotovalo 15.000 udeležencev. Vendar pa se zdi, da vse slabše socialno stajanje in vse večja negotovost študentov povzročata večjo pasivnost in gredo na ulice samo še tedaj, ko gre resnično za nohte. Mnogi manjši protesti, ki so se zgodili v zadnjih letih, so pogosto pritegnili samo nekaj deset do nekaj sto ljudi. Veliko jih pride na proteste tudi brez prave ideje, proti čemu protestirajo. Zelo pomembno je, da ne sledimo čredi in da poskušamo najti boljše rešitev za problem, ki se tiče nas.

Generacija y in njen aktivizem

»BORIL BI SE ZA TISTO, V KAR VERJAMEM«

PRIPRAVILA: LUCIJA ZORKO

Različne generacije zaznamuje kulturno-zgodovinsko ozadje, v katerem so odraščali. Danes smo mladi večinoma pripadniki generacije y. Kaj je značilno za to generacijo? Smo mladi dovolj aktivni? Prispevamo k družbenemu razvoju?

Generaciji y pripadamo posamezniki, rojeni v osemdesetih in zgodnjih devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Med odraščanjem je ta generacija opazovala svoje starše, ki so noč in dan delali v svojih stresnih službah, kar je na svojstven način vplivalo na oblikovanje našega odnosa do dela in potrebo po ravnotežju med delom in zasebnim življenjem. Posledično mladi iščemo lagodno življenje z izpolnjujočim delovnim okoljem. Za generacijo y velja tudi, da je zelo prepričana vase in ambiciozna. Verjame, da ne obstajajo večje ovire za naše dosežke, pri čemer tudi od delodajalcev pričakuje veliko.

ODRAŠČANJE S TEHNOLOGIJO IN NJENE PASTI

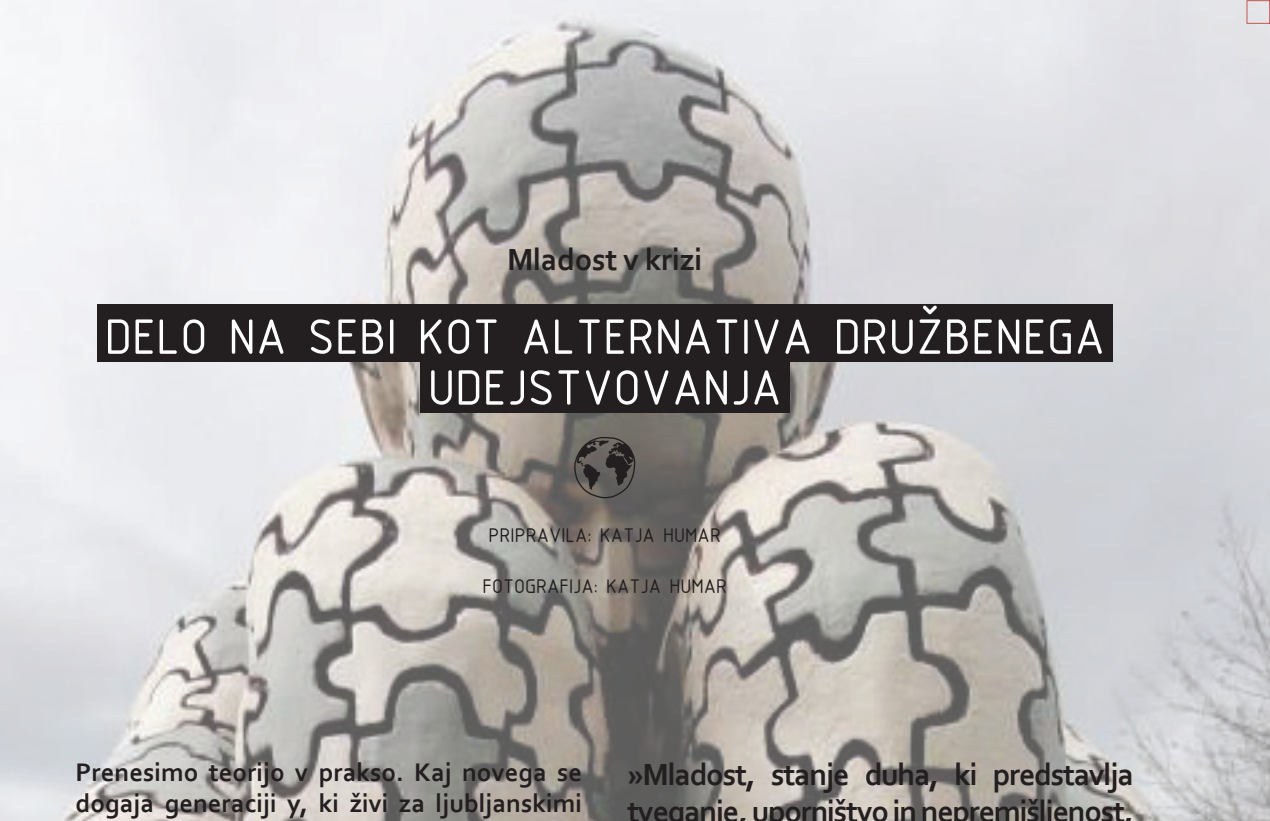
Glavna značilnost, ki drastično oblikuje generacijo y, je specifičen vpliv tehnološke revolucije. Odraščali smo s tehnologijo, kar se danes močno pozna na našem vsakdanu. Opremljeni smo s številnimi napravami in skoraj ves čas preko spleta povezani s svetom. Raziskave na primer kažejo, da 90 % pripadnikov generacije y pred začetkom delovnega dne preveri svoja elektronska in sms sporočila ter sporočila na družbenih omrežjih, kar 40 % svoj Facebook račun preveri več kot desetkrat na dan, petina pa vsakih 10 min pogleda na svoj pametni telefon. Ta očitna obsedenost s tehnologijo je povezana z željo, da ne bi ničesar zamudili. Sicer to pomeni, da smo mladi izjemno prilagodljivi, odzivni in informirani, vendar nekateri avtorji opozarjajo na temnejšo plat tehnologije. Umberto Galimberti v svoji knjigi celo pravi, da naj bi se mnogi mladi s pretirano uporabo tehnologije spreminjali v nekakšne »zombije«, nesposobne normalnega čustvovanja in komunikacije. Tehnologija naj bi vodila v neke vrste otopenost in nas potiskala v obliko nevednosti, ki nas naredi nezmožne dela in vpliva na krizo naše civilizacije. Mladi tako po njegovem mnenju postanemo ravnodušni, izgubimo motivacijo, se zapremo v svoje sobe in smo povsem brezvoljni. To pa je vsekakor daleč stran od podobe aktivnega mladega, ki se družbeno udejstvuje in prispeva k razvoju.

»40 % jih svoj Facebook račun preveri več kot desetkrat na dan, petina pa vsakih 10 min pogleda na svoj pametni telefon.«

KAJ PA AKTIVIZEM?

Pa vendar ni vse tako črno-belo. Raziskovalci namreč poudarjajo vodilo y generacije: »Boril bi se za tisto, v kar verjamem.« Pri tem je potrebno razumeti, da je ozadje precej drugačno od idealizma in upornišтва naših staršev. Velik del aktivizma mladih bi lahko poimenovali »samoaktivizem«, saj se posamezniki trudimo izpolniti lastne vrednote, predanost in neodvisni duh. To pomeni, da današnji socialni aktivizem vključuje odgovorno vedenje v vsakdanjem življenju (npr. ekološko ravnanje), veliko aktivizma pa se dogaja tudi na online ravni, preko podpore različnim organizacijam in opozarjanju na težave. Vprašanje je seveda, kolikšen učinek imajo tovrstne akcije, a dejstvo je, da mladi nismo tako ravnodušni, kot je včasih videti.

»Velik del aktivizma mladih bi lahko poimenovali »samoaktivizem«, saj se posamezniki trudimo izpolniti lastne vrednote, predanost in neodvisni duh.«

Mladost v krizi

DELO NA SEBI KOT ALTERNATIVA DRUŽBENEGA UDEJSTVOVANJA

PRIPRAVILA: KATJA HUMAR

FOTOGRAFIJA: KATJA HUMAR

Prenesimo teorijo v prakso. Kaj novega se dogaja generaciji y, ki živi za ljubljanskimi zidovi študentskih domov? Generacija je močno opevana v predvolilnih kampanjah; skozi medijske oči je to čreda izgubljenih intelektualcev, ki v strahu pred slovensko negotovostjo beži v tujino; delodajalci jo poznajo le dokler na sebi drži študentski status; stroka pa to generacijo označuje kot vase zagledane individualiste. Seveda je vse zgoraj našteto le ena velika posplošitev, a ne moremo zanikati, da vsaj nekaj od tega lahko pripišemo sebi in seveda sistemu, ki se trudi, da ostajamo zaklenjeni v tem predalu.

»Mladost, stanje duha, ki predstavlja tveganje, uporništvu in nepremišljenost, je zašla v krizo.«

ANKSIOZNA GENERACIJA

Raziskave Urada za Mladino 2010 so pokazale porast anksioznosti v povezavi z zaposlovanjem, materialno neodvisnostjo in cilji za prihodnost. V njej so ugotovili, da imajo mladi študentje kar nekaj težav pri prehajanju na trg dela, kar posledično vpliva tudi na njihovo zmožnost samostojnega življenja. To je v veliki meri posledica silovite razširitve terciarnega izobraževanja v zadnjih dvajsetih letih. Tako imamo na eni strani zelo vabljiv in ugoden status študenta, ki mlade privabi k študiju, ter na drugi strani rigidni trg dela, na katerem ni dovolj prostora za nove vaje diplomantov. Piko na i vsemu pa postavi še gospodarska kriza. O dejanskih prednostih diplomantov pred nediplomanti, pa bi se tudi dalo razpravljati!

MLADI NISMO V KRIZI, V KRIZI JE MLADOST

Delo na sebi. Poduhovljenost. Zdrava prehrana. Samopromocija ... Iz globljih družbenih tem se je trend preselil na zasebno sfero in tako imenovano »delo na sebi«. Glede družbenega udejstvovanja pa danes težko trdimo, da gre za kakršne koli večje boje za doseg idealističnih projektov, temveč bi temu lahko rekli kar »post-idealizem«. Mladost, stanje duha, ki predstavlja tveganje, uporništvu in nepremišljenost, je zašla v krizo. Odraščanje, ki je bilo v preteklosti bolj predvidljivo, je v sodobnih razmerah postalo projekt posameznika, za katerega je odgovoren le on sam. Krepi pa se protestni duh, predvsem zoper politične elite, na socialnih omrežjih. Zdi se, kot da se skrivamo za anonimnimi komentarji na spletnih omrežjih, za zloščeno družbeno podobo, za tesnobo in izgovori o nepredvidljivi prihodnosti. Vprašanje, ki si ga moramo zastaviti pa je – zakaj in pred kom?

Intervju z Borisom Kobalom o prihodnosti »študentarije«

ZGODITI SE BO MORALO NEKAJ EKSTREMNEGA

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

FOTOGRAFIJA: OSEBNI ARHIV BORISA KOBALA

Režiser, igralec in humorist Boris Kobal je bil študent v drugačnih časih, ki se jih danes spominja z nostalgijo. Z njim smo zavrtili časovni stroj in pokukali v študentsko preteklost. Skozi prizmo nekoga, ki ima veliko stikov tudi z današnjo mladino, pa smo ugotavljali, kakšen je položaj »študentarije« danes.

Kako je bilo biti študent v vaših časih?

Rojen sem v Trstu in v Ljubljano sem se preselil, šele ko sem začel študirati na AGRFT. Leta 1976 sem prišel na sprejemni izpit in v Ljubljano. Moram reči, da se mi je takrat zdela, če uporabim težko besedo, strahotno odurna. Nisem se mogel prilagoditi ne klimi ne hrani. Tako sem potreboval nekaj časa, da sem se navadil. Štipendije, tako ali drugačno, smo imeli takrat skorajda vsi. Ni šlo za velike zneske, bila pa je. Lahko rečem, da je bilo veliko bolj pozitivno in da smo že med študijem začeli delati. Dela je bilo veliko, povpraševanje je bilo in kmalu smo vsi delali.

Danes je pa situacija v Ljubljani za študenta skoraj obratna – nima več vsak štipendije, služb ni in ta sproščenost je izginila.

Absolutno, vse se je obrnilo. Skrb za preživetje je na prvem mestu. V mojem krogu je ogromno mladih ljudi, ki enostavno ne vedo, kaj bi z igralskim poklicem. Marsikdo obupa ali pa

dela skoraj zastoj. Mi nismo. Parametri, koliko je treba dati mlademu človeku in kako se naj ta vsota povečuje z leti, ko dobiva vse več izkušenj, so bili zelo jasni. Nismo ostali na cesti. Danes pa večina študij opravi, ker čuti, da mora to študirati, vendar je že v začetku brez perspektive.

Bi morali potem študentje spremeniti metode odločanja za študij in ali sploh iti študirat?

Ne. V mojem času so prihajali študentje iz Afrike, ker je država potrebovala gozdarja in so morali iti to študirat, tudi če bi raje igrali klavir. Mislim, da je ta avtocenzura – »ne bom študiral likovne umetnosti, ker tega ne rabimo, ampak nekaj, kar me bo absolutno pripeljalo do kruha« – precej podobna kastraciji človeka. Lahko razumem, zakaj bi to naredili, ampak se pa ne štrinjam s tem. Menim, da tak način pusti veliko frustracij. Če ti je vseeno, le da tistih 8 ur delaš, potem ni hudega, tudi če ne greš na fakulteto. Če imaš ambicije, pa je zgrešeno, da te država ne stimulira in da se moraš odpovedati svojim sanjam.

A če se ljudje odločajo samo po svojih željah, je na nekatere fakultete in poklice velik vpis, ni pa dovolj delovnih mest za vse diplomante. Kako pa s tem?

To se tako in tako zgodi. Če bi se vrnil nazaj, ne bi nikoli špekuliral na ta način. Če res ne dobiš dela v svojem poklicu, lahko še vedno primeš za kako drugo delo. Življenje je vendarle splet želja, ambicij in hrepenenja, ki ga moraš na nek način izpolniti! Če ti študij tega ne izpolni, kaj ti bo? Človek je lahko srečen z vsakim delom, ne samo na najvišjih položajih. Ampak pomembno je, da dela to, kar želi delati. Zavedam se, da so moje besede idealistične, ampak vsakemu mlademu človeku, ki pride in reče, da bi rad šel na akademijo za igralca ali režiserja, rečem, da naj gre in poskusi. Tudi če ga ne bodo vzeli, le da si ne bo v življenju kdaj očital, da ni poskusil iti po poti, ki si jo je najbolj želel. Zdi se mi, da so take potlačene želje namreč kot bumerang in da se ti z leti vrnejo v glavo.

Pa se Vam zdi, da so danes študentje še enako polni navdušenja in energije kot v vaših časih?

Odvisno, različni so. Moram pa reči, da med mladimi vidim precej žalostnih obrazov. Tudi komunikacije je veliko manj oziroma se je spremenila v elektronsko komunikacijo, ki je bolj udobna in neobremenjujoča. V vsakem trenutku jo lahko prekinemo, odkorakamo stran in pogovor ne obstaja več. Osebnostno menim, da je to korak nazaj.

Smo potem študentje v takih razmerah še tista perspektivna skupina, na kateri temelji prihodnost države in družbe?

Vi ste vedno perspektiva. Ne zato, ker ste študentje, ampak ker ste mladi. Tudi biološko ste perspektiva, ker preprosto ne gre drugače. Ampak leta, ki sem jih jaz živel kot mlad človek, so bila polna nekih ideoloških nabojev. Danes ta plač manjka. Več ali manj ni več v kaj verjeti, razen v ločevanje odpadkov, Zemljo in njeno lepoto ter v ljubezen. V mojem času so obstajali marksizmi, socializmi, vse vrste -izmi. Človek se je opredelil in marsikdo je na račun teh -izmov živel, nekateri so zanje celo umrli. Bili so seveda tudi slabi, ampak prinašali so prepričanje ljudem, da vedo, za kaj zastavljajo nekaj svojega življenja in idej. Večina jih je delala v dobrem namenu. Danes pa vlada pomanjkanje ideologije. Imamo samo eno, ki se ji reče kapitalizem in ki poneumlja ljudi. Ni več razvejanosti debate, idej. Stagniramo.

Kako pa iz te stagnacije spodbuditi mlade, glede na to, da so obkroženi s samimi simboli kapitalizma že od otroštva?

Pogovor in stik z mladim človekom je bistvena zadeva. Pa malo več poguma. Ne znam si pojasniti pojava, da so se vstaje začele v Mariboru, več ali manj zaradi radarjev, da so ravno tam z neko močjo in nasilnostjo spravili Kanglerja s položaja župana ... Potem pa smo ga imeli na zadnjih volitvah spet v drugem krogu. Ta pojav mi ni jasen. Ampak upam si trditi, da nam očitno potem še zmeraj ne gre tako slabo.

Bi morali mladi v tistem trenutku stopiti naprej in prevzeti vajeti?

Seveda, ampak za kaj bi se naj borili? Imeti morajo konkreten cilj. Morda bi se morala vsaka borba osredotočiti na en problem. Denimo štipendije, bivanje, službo. Tudi to so male borbe in male zmage. Jih pa ne vidim prav veliko v Sloveniji. Oblast nekaj odloči in mi to sprejmemo. Zdaj pa živimo še v takem svetu, kjer se dogajajo napadi, ko je bil ta v Franciji. V bistvu je grozljiv in nosi zelo globok pomen. Razkriva problem vseh nas in način, kako razmišljamo o svetu, v katerem živimo.

Ima neosebni, elektronski način komunikacije za posledico, da se mladi ne dobijo več skupaj za mizo, se malo razburijo in ustvarijo tistega trenutka poguma, iz katerega se odločijo reagirati in začeti spreminjati svet?

Verjetno res. Mogoče pa manjka samo ena oseba, da premakne plaz in sproži to razmišljanje. Vsakič ko začnem take stvari razlagati, se mi zdi, da izpadem zelo starčevski,

ampak kamor grem, vidim ljudi, ki buljijo v telefone. Seveda danes lahko s pomočjo Facebooka mobiliziramo milijone ljudi in jih privabimo na ceste ...

Če pridejo ...

Seveda, če pridejo! Zakaj pa ne, so ustrahovani in moramo naprej odpraviti strah v nas? Dejstvo je, da je komunikacija zreducirana na zelo nizko točko in prestavljena v druge medije. Toda vprašanje je – ali so to pravi mediji? Očitno nas ne osrečujejo tako zelo, kot smo mislili.

Kako pa je bilo v času vašega študija s študentskim delom? Je takrat že funkcioniralo, kot danes?

Seveda, pa tudi dolgo je dobro delovalo. Za študente je bila to dobra pomoč. Vendar je prišlo tudi na tem sektorju do zlorab in ker so nekateri zlorabili sistem, so na koncu plačali vsi.

Tudi starostna meja, pri kateri se mlad človek osamosvoji in kdaj odide od doma, se je spremenila ...

Tudi jaz sem med študijem še hodil domov, ker je razdalja to dopuščala. V tisti fazi, ko sem imel vse stike in punco še v domačih koncih, sem tudi rad šel domov. Ko pa sem končal študij, sem bil osamosvojen in se nisem vrnil nazaj k staršem. Čeprav sem šel nazaj v Trst, sem si našel drugo bivanje. Danes dolgo tičiš doma, ker nimaš možnosti iti kam drugam. In to je absolutno problem. Človek mora odleteti, če ima kam odleteti!

Zdi se tudi, da postajata visoka izobrazba in diploma vredni vse manj ...

Če visite pred televizijo in gledate resničnostne šove, dajo zelo hitro vedeti, da lahko nekdo postane zelo uspešen, ker dobi kmetijo ali pa gostilno. Potem seveda sploh ni pomembno, kaj je ta človek in kaj je bil prej. Pomemben je samo ta moment in nič več. Vendar moramo to miselnost spremeniti, saj z leti na vodstvene položaje prihajajo tisti, ki so bili še pred kratkim mladi in so šli skozi vse te iste zadeve. Ko pa dobijo malo oblasti, se spremenijo in so tako stari! Ampak moramo se povezovati in si pomagati.

Menite, da lahko ta fenomen, ko gremo vsi mladi študirati samo zato, ker lahko, obstane?

Na tak način ne bo dolgo trajalo, ker bo prišlo sčasoma do strahotne diferenciacije in bodo lahko študirali tisti, ki so privilegirani. To je tisto, kar je grozno. Mi ne gremo naprej s časom, ampak se vračamo nazaj. Vračamo se nazaj k privilegiranemu sloju, ki bo doštudiral. Ali pa bo prišla neka vojna, ki bo vse pobila in bomo začeli znova. V jahah.

Tretje poti ni?

Bojim se, da ne, ker je vse postalo tako ekstremno. Toda treba je iti naprej, življenje ima svojo fascinacijo v tem, da nudi veliko preobratov, ki se zgodijo slučajno. To je tista lepota, ki je ne smemo pozabiti. Tudi če so spremembe hude, moramo verjeti, da je vse za nekaj dobro.

dom s(m)o ljudje

Portret prebivalcev na črno

»NE MOREŠ IZ ŠTUDENTSKE SOBE STOPITI V SVOJE STANOVANJE Z REDNIM DELOVNIM RAZMERJEM«

PRIPRAVILA: VIDA BOŽIČKO

FOTOGRAFIJA: VIDA BOŽIČKO

Vsem dobro poznani ilegalci ali črnuhi so redka, pa vseeno daleč od iztrebljene vrste študentskih domov. V domu so povsem enakopravni prebivalci, saj aktivno sodelujejo na večini pomembnih dogodkov, kot so žuri in jutranje kave s sosedi, od ostalih pa se razlikujejo v tem, da je za njimi že dolga kilometrina in da se tu in tam skrivajo po omarah in skačejo skozi okna. Tudi Neža, Aleš in Marko niso izjeme.

V OMARO ALI SKOZI OKNO

Za generacijsko pestrost še vseeno poskrbijo »ilegalci«, ki imajo dodelan sistem skrivanja pred inšpekcijo. Ko ob zgodnjih jutranjih urah zaslišijo kljuko, so že z eno nogo v omari, preventivno se tu in tam prijavijo kot prenočevalci, Aleš pa si je celo priskrbel študentsko izkaznico legalnega stanovanca sobe: »Sicer si nisva preveč podobna, ampak saj ponoči se ne opazi.« Pravi, da se je skrivanja že dobro naučil. V sedmih letih, ko je v domu še bival uradno, je inšpekcija prišla le enkrat, sedaj pa so ga v pol leta obiskali že trikrat. »Dvakrat sem šel v omaro enkrat pa sem bil prijavljen. Takrat sem imel srečo,« je povedal, ko se je spomnil na tisto dolgo uro v omari. »Vse me je bolelo, ampak se tolažim, da je ena punca iz doma kar tri ure ostala v sušilnici, ker ji nobeden ni javil, da je inšpekcija že odšla.« Neža in Marko bližnjega srečanja z inšpekcijo še nista imela, je pa Marko na mrzlo zimsko noč skočil skozi okno in se skril med avtomobile. Dokler se ni njegov cimer začel smejati, je ostal tam, nato pa se je še eno uro tresel zaradi lažnega preplaha.

Bivanje v domu običajno podaljšajo bolj družabni študenti, tisti, ki so se v študentskem domu vedno dobro počutili in so tukaj našli družbo. Na vprašanje, če se ne znajo ločiti od študentskega življenja, pa priznajo, da so res neke vrste boemi, a to ni ključen razlog. »Zavedamo se, da bo kmalu konec, je pa tudi res, daj je najcenejša opcija za bivanje v Ljubljani ravno tukaj. Na mesec plačam 100 evrov in to je to,« pravi Aleš.

»ITI DOMOV NI OPCIJA«

Ključno je, da jih na Ljubljano vežejo še nekatere obveznosti in da jih tak način življenja reši prve stanovanjske krize. »Zelo težko je, še posebej za študente oziroma bivše študente ogroženih regij. Iti domov ni opcija, niti če imaš diplomo v žepu. V idealnem svetu smo sicer dovolj stari, da si ustvarimo svoje življenje, vendar je v realnosti čisto drugače,« pojasnjuje Marko, ki se mu nezakonito bivanje ne zdi nič kaj moralno sporno. Sicer se zaveda, da je tako bivanje proti zakonu, vendar pa tudi zelo dobro ve, da se mora znajti po svoje: »Lahko bi delal po zakonu, ampak bi bil sam na slabšem. Sistem mi ne omogoča, da bi lahko normalno delal in tako tudi rešil stanovanjski problem.«

VELIKIH GENERACIJSKIH RAZLIK MED CIMRI NI VEČ

»Bivanje na črno ni tako velik problem, kot nekateri mislijo. Številčno nas ni veliko,« pravi Neža. Sobe ni enostavno dobiti, po tistem ukrepu, ko so absolvente izselili, pa je posteljo oddajalo še manj študentov. To, da bruci zaradi njih čakajo v vrstah, je prenapihnjeno, saj dobijo tisti, ki imajo doma nekoliko slabše finančno stanje sobo takoj. »Res je, neka pravila morajo biti, da se vzdržuje pregled nad prebivalci domov. Saj uprava niti ni preveč stroga do nas. V resnici super sobivamo,« pravi Aleš in poudarja, da je danes populacija prebivalcev v splošnem veliko mlajša kot pred leti. »Moj prvi cimer je bil deset let starejši od mene in to je bilo nekaj normalnega. Študentje so nekajkrat ponavljali, vmes so bili vojaki in potem prišli nazaj. Danes pa smo mi starine, čeprav smo veliko mlajši.« Taki študentje so kljub starosti v domu bivali legalno, po uveljaviti bolonjske reforme pa se je bivanje v domu v večini omejilo na šest let, saj se študentje ne morejo več neomejeno prepisovati, ponavljati in koristiti absolventskega staža. »Pravilniki in zakoni so počistili velike generacijske razlike. Tudi tisti ukrep, ko so izseljevali absolvente, je pripomogel k temu,« pravi Marko.

»V idealnem svetu smo sicer dovolj stari, da si ustvarimo svoje življenje, vendar je v realnosti čisto drugače.«

V ŽIVLJENJU NI VSE, KOT SI ZAMISLIMO

Neža, Aleš in Marko štejejo dvojni bivanjski staž – legalnega in ilegalnega. »Pri meni bo ilegalni že skoraj daljši kot legalni,« pravi Marko, ki o odhodu še ne razmišlja. Pravi, da gre za splet okoliščin, ki ga vedno ne moreš predvideti. Opaža vse več takih, ki ne živijo študentskega življenja, ampak zgolj opravljajo svoje obveznosti in zato niso pripravljeni na nestabilnost. »Tem ljudem ne upam povedati svoje situacije, ker mislim, da se ne bi zavedali ali pa ne bi želeli razumeti tega, da ne bo vse v življenju tako, kot so si zamislili. Ne moreš iz študentske sobe stopiti v svoje stanovanje z rednim delovnim razmerjem. Danes ne!«

»Moj prvi cimer je bil deset let starejši od mene in to je bilo nekaj normalnega.«

Intervju z Robijem Godino

»TREBA JE BRCATI IN VZTRAJATI«

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

FOTOGRAFIJA: OSEBNI ARHIV ROBIJA GODINE

Robi Godina je danes poslanec v stranki zelenih v Evropskem parlamentu in član politične stranke Verjamem, v svojih študentskih časih pa je bil zelo aktiven v Študentskem svetu stanovalcev. Gotovo vas bo zanimalo, da je prav on sokriv za Majske igre, kot jih poznamo danes, pa tudi za zakon, ki ureja študentske bone in gradnjo novih študentskih domov.

Ste idejni vodja dveh dogodkov Majskih iger – Pohoda na Rožnik in Dneva Mestnega loga. Kako se je začelo?

Dogajanje v Rožni je konec devetdesetih začelo zamirati. Majske igre so bile omejene samo na malo športa in en koncert ob otvoritvi. Jaz prihajam iz Gornje Radgone in ko smo naredili leta 1997 prvi Pohod na Rožnik in Dan Mestnega loga, smo na obeh dogodkih spekli bika, ki ga je prispevala Mesna industrija Radgona. Prva tri leta je bilo tudi tekmovanje: tisti blok, ki je pripeljal največji odstotek svojih stanovalcev na Rožnik, je dobil izlet v Prago ali kako drugo evropsko mesto. Predsedniki so se zelo potrudili in spomnim se, da je recimo od 120 postelj v zmagovalnem domu prišlo 70 stanovalcev. Takrat so Majske igre postale takšne, kot so danes. Otvoritvi in zaključku za Bežigradom smo dodali Dan Mestnega loga in tako vključili vsa naselja, pa tudi Rožnik je zaživel, čeprav tam skoraj vedno dežuje. Na prste ene roke lahko naštejemo, koliko koncertov na Rožniku je bilo brez dežja. Eden takih je bil tretji, ko je zmanjkalo pijače. In to v času, ko si je mladina množično nosila svoje stvari v nahrbtnikih, ker še ni bilo varnostnikov.

Kako je bil vaš čas v študentskem domu drugačen od današnjega?

V mojem času smo ob Majskih igrah še zelo vztrajali na domskih žurih, posameznih žurov po apartmajih pa je bilo

vedno manj. Zakaj? Ker so na sredi našega bivanja na vratih namesto navadnih kljuk namestili okrogle, pri katerih si potreboval ključ, da si lahko vstopil. To je povsem ubilo druženje med študenti. V Mestnem logu je v enem apartmaju 12 ljudi in sobe so bile tudi prej vedno zaklenjene, apartma pa odklenjen. Tako si šel zvečer na obisk, vprašal, kaj delate, in na koncu prišel ob 4h zjutraj domov. Druga stvar so mobilni. Do takrat si klice sprejemal v loži pri dežurnemu študentu in tam smo se srečevali.

Ste tudi »krivec« za študentsko pustovanje v Rožni dolini, kot ga imamo danes ...

Veseli me tudi, da pustovanje v Rožni pod šotorom še obstaja, ker sem prvi šotor tja pripeljal ravno jaz. Leta 1999 smo prvič in edinkrat imeli novoletni žur pod šotorom, pustovanje pa je bilo še na Kodeljevem. Naslednje leto ob prelomu tisočletja pa je šotor stal že za pusta, novoletnega žura pa ni bilo nikoli več.

Kje pa je ob vseh teh aktivnostih sploh bil čas za študij?

Študij sem imel rad, čeprav je to smešno slišati za FDV. Politologija me je zanimala že v gimnaziji in s študijem nisem imel problemov, vlekla se je diploma. Iz Študentskega sveta stanovalec sem šel v študentsko vlado ŠOU, kjer sem bil minister za socialo. Tam sem s tremi absolventi arhitekture zasnoval načrt gradnje novih študentskih domov. V enem letu je šlo vse tako daleč, da je vlada sprejela sklep in potrdila projekt za 4000 novih študentskih postelj, danes so to domovi Litostraj, FDV in Poljanska. Hkrati pa je vedno večji problem postajala študentska prehrana, saj je bilo slutiti, da želi država sistem bonov zelo spremeniti in omejiti. Drago Žura in jaz sva takrat napisala Zakon o študentski prehrani in to je še danes edini zakon v Sloveniji, ki ga je napisal študent in še vedno velja. Preden je obstajal ta zakon, je študentsko prehrano urejala uredba, ki jo lahko spremeni minister le s svojim podpisom. Z zakonom pa so študentje postali veliko bolj zavarovani in če ga ne bi bilo, danes ne bi bilo več bonov, kot jih poznamo.

Toda danes smo leta 2015, kje pa je zdaj generacija, ki bi nekaj ustvarila? Kaj se je zgodilo?

Pomembno je druženje. Mi smo še imeli TV sobe, kjer so se velikokrat vnele vroče debate, tam so bili sestanki in volitve za predstavnika doma. Takrat si se za to funkcijo moral res boriti in imeti ideje, ni štel samo, kdo bo podaril več krofov. Več je bilo tudi majhnih dogodkov, Adi Smolar je bil redni gost v mali dvorani v Rožni dolini, prihajali so politiki, sam sem recimo gostil pogovor s Tomažem Humarjem. Danes so ostali le največji koncerti ali pa zasebni žuri. Sredine ni več in to manjka, ker ne moreš začeti družbenega gibanja in revolucije na koncertu z 8000 ljudmi. Lahko pa to začneš v skupini petnajstih ali dvajsetih v TV sobi. Danes živimo sami, v paru ali največ v apartmaju z dvema sobama. Tega, da bi bilo ure in ure skupaj nekaj deset ljudi, pa ni več.

O svojem delu govorite z zanosom. Toda danes je ugled študentskega funkcionarja precej slab ...

Tudi pri nas je bil, vendar so bila nekatera dejanja dobra. Toda ko sem končal šolanje in se zaposlil, sem takoj zapustil svojo pozicijo na ŠOU. Ni prav, da ljudje vztrajajo na stolčkih študentskih organizacij še deset let po študiju in živijo od tega denarja.

Kako pa doseči to, da bodo šli in dali prostor novim?

To lahko dosežemo samo tako, da narod to zahteva. Kot smo mi od vlade zahtevali ureditev študentske prehrane, tako lahko zdaj vi študentje od funkcionarjev zahtevate to.

Zdi se, da se danes nekako težje poistovetimo s projekti študentskih organizacij in vidimo, da so namenjeni vsem nam.

Dobro delujejo aktivnosti mednarodne pisarne in tudi študentske prehrane ob zapletih vsako leto brez študentske organizacije več ne bi bilo in to se prehitro pozablja. Študentska politika ni samo deljenje funkcij med študenti. Velikokrat slišim: pripravili so nek zakon, nekaj so spremenili, brez da bi se posvetovali z nami ... Saj nas tudi niso prosili, naj pridemo in povemo svoje mnenje. Mi smo siliti v njih in se nismo pustili! Ali si proaktivni ali te pa ni!

Pravite, da je sodelovanja s tujino premalo in da tako nazadujemo ...

Imamo lepo državo in dokaj lepo življenje. Ampak se zapiramo in s tako nas ostali prehitevajo. Ko greš študirat nekam ven, kjer sprejmejo tujce z odprtimi rokami, pogovor teče v angleščini, ideje pa letijo iz vseh koncev in krajev. K nam nihče ne pride, saj poučujemo samo v slovenščini, ker v ustavi piše, da je to uradni jezik. Tudi na Švedskem je uradni jezik švedščina, ampak če greš študirat v Uppsalo, to je 50 km od Stockholma, za vsak predmet izbereš, ali bi ga rad poslušal v švedščini ali angleščini. Pri nas pa je učni program vezan na seznam profesorjev, zaposlenih za nedoločen čas, ne pa na potrebe trga in študentov, ki pridejo.

No, študentje pa tako vedenje gledajo od malih nog v slovenski politiki, v šoli, pri svojih starših ...

Vzorec je enak, drži. Težko je stopiti iz njega. Ampak treba je težiti k dobremu in si vedno prizadevati, da bomo kaj spremenili na boljše. Mi smo naredili nekaj več. To ne pomeni, da pri nas ni bilo afer ali da nismo naredili kake bedarije. Samo jo.

Je prvi korak, da se študentje začnejo bolj zanimati za politiko in svet okoli njih?

Seveda, najlažje je reči, da so vsi isti in ne iti na voliče. Ni res, niso vsi isti. Ljudje so nehali brati programe in se zanimati za politiko, ko so se začeli počutiti, kot da nič ni več odvisno od njih in da ne morejo več prispevati k izboljšanju. Treba je začeti na manjših nivojih, lokalno. Ker tam se da resnično vplivati in spremeniti. Od tega pa potem spremembe sežejo tudi na državno raven. Treba je brcati in vztrajati. Ne bodi samo protti, bodi za nekaj in se bori za tisto. In vedno brčaj. Večkrat brčneš v prazno, včasih brčneš sebe. Ampak včasih pa uspeš in narediš nekaj pomembnega. To šteje.

Študentski bendi na letošnjih Majskih igrah

PRED PETNAJSTIMI LETI SO SE NA MAJSKIH IGRAH KOT PREDSKUPINA PREDSTAVILI TABUJI

PRIPRAVILA: KAJA BESEDNJAK

FOTOGRAFIJA: KATJA BOŽIČKO

Ekipa Majskih iger se zaveda, kako pomembno je dati priložnost še neuveljavljenim študentskim glasbenim skupinam. Zato je bil kot vsako leto tudi letos objavljen razpis, na katerega so se lahko prijavile študentske glasbene skupine in tudi tokrat so izbrali osem najboljših. Priložnost, da mlade bende spozna občinstvo, je namreč izvrstna. Prav mogoče je, da katero od skupin čez nekaj let vidimo kot glavne nastopajoče na Majskih igrah. Pred 15 leti je na podoben način začela danes uveljavljena glasbena skupina Tabu, ki jo bomo letos videli kot glavno skupino na otvoritvi Majskih iger. V nadaljevanju vam predstavljamo tiste študentske glasbene skupine, ki se bodo kot predskupine predstavile letos.

ANTIOKSIDANTI

Bend Antioksidanti prihaja iz Ajdovščine. Mnogi pravijo, da je to ena izmed tistih zasedb, ki rešuje dušo rokenrola v času vse bolj popularne elektronske glasbe. Skupino odlikuje suveren odrski nastop. Čvrsto in uigrano ritem sekcijo dopolnjujejo umazani, a natančni in barvno pestri rokarski rifi kitararskega tandema. Čeznje subtilno, a hkrati rokarsko odločno udriha vokalist z redko slišanim glasovnim razponom. Avtorske skladbe so zvočno in aranžmajske dodelane ter sporočilno tehtne, njihova dinamika pa spontano prestopi meje odra. Skupina je najbolj znana po iskrenosti v glasbi, energičnem nastopu in družbenokritičnih besedilih.

LOW PEAK CHARLIE

Low peak Charlie je primorska zasedba, ki deluje od leta 2009. Bend prisega na eksploziven crossover rock, v katerem z lahkoto spajajo metal, rock, rap in reggae. V slovenskih besedilih govorijo o pokvarjenosti politike, korupciji in drugih družbenih tematikah. Najbolje delujejo v živo na odru, kjer se pokaže njihova uigranost, groove, pristnost in pozitivna energija. V mikrofonski kričici in poje Fučkar, na kitari „žeži“ Jimi, trden groove pa držita Kocina na bobnih in Lušči na basu. Na lanskem Jelen Demofestu v Banja Luki so zasedli 3. mesto. Letos so izdali prvenec Kdo bo komu, trenutno pa pripravljajo material za letošnjo novo ploščo.

HULAHOOP

Je skupina dveh deklet, dveh fantov in lesenega saksofonista. Njihovo avtorsko glasbo zaznamuje predvsem neobičajna zasedba, ki ne vključuje kitarista, čeprav se basist rad vživi v to vlogo. Zvočno barvitost ustvarjajo s kombiniranjem klavirskih zvokov z bass in sint efekti ter prodornim ženskim vokalom. Leta 2014 so kot prvi Slovenci zabeležili zmago na banjaluškem Jelen Demofestu, ki velja za največji festival mladih neuveljavljenih skupin na področju bivše Jugoslavije, in z njihovo podporo letos posneli svoj debitantski album.

DIAREJA EKSPLOZIV

Je tisto, kar iščejo vaša ušesa, če ste naveličani nekvalitetne in plehke glasbe. Je tisto, kar išče vaša duša, ko ne znate izraziti, kaj vas resnično muči. Mlad ljubljanski trio je točno tisto, kar pomeni njihovo ime – je vedno na tekočem, energičen, eksploziven, otročji in hkrati smrtno resen. Ko se združijo punk, rock in ska z genialnimi umi iz tega nastane točno to – Diareja Eksploziv. V tej zasedbi igrajo od leta 2012. Našli so se v zaledju ljubljanskih hribov, vendar so že kmalu ugriznili v ljubljansko jabolko, od koder prihaja njihov navdih – upor prvih mladih ljubljanskih punk bendov, stupidizem slovenskega parlamenta in lepota slovenskih deklet.

SHOCK SYNDROME

Shock Syndrome so pred petimi leti otvorili igro. Od takrat vztrajajo na šahovnici, značilni za ska. Pred poslušalcem stoji vojska kratkih in odrezanih tonov, podprtih z melodičnimi soglasji pozavne in dveh saksofonov. Ti pod taktirko hiperaktivnega bobnarja napredujejo proti poslušalcem, v spremljavi dveh kitar in tečnega basista. Za boj na sredini šahovnice so značilne dinamične izmenjave in domiselno satirična besedila. Avtorska glasba s svojo tematiko ošvrkne adolescenčne martre, značilne za študentsko okolje, podkrepljena pa je s priredbami tujih komadov. Preigravanje med bandom Shock Syndrome in občinstvom je edini primer, v katerem sta v igri šaha oba nasprotnika zmagovalca.

THE SPANKAKES

Glasbena skupina The Spankakes v prenovljeni zasedbi ropota od poletja 2014. Prihaja iz Višnje Gore, skupina pa šteje tri člane. Inspiracijo za ustvarjanje svoje glasbe fantje črpajo predvsem iz punk rocka oziroma pop punka. Na njih so s svojo glasbo in zvokom vplivali bendi, kot so Green Day, Blink 182 in The Ramones.

RAZPALJOT

Razpaljot je bend, ki že z imenom napoveduje dober žur. Skupina uživa na odru in navduši z udarnimi komadi ter pristno energijo. V preteklem letu je bend nanizal kar nekaj odličnih žurov, kar daje fantom energijo in polet za nadaljnje ustvarjanje in žganje na odru.

Skozi leta študija so se člani benda kalili na mnogih študentskih žurih, tako da so letos pripravljene razpalit oder na Majskih igrah.

KLATEŽI

»Le kdo nas ne pozna, povsod smo mi doma, če pa še niste slišali, kličejo nas Klateži. Z Nove Cerkve smo doma, tam res vsak »musko« rad ima, smo mladi, mični, razigrani, glasbi vsi povsem predani. Da v srcu dobri smo ljudje, naj naša glasba vam pove. Svoje glasbeno znanje smo nabirali v glasbeni šoli in pri priznanih glasbenih strokovnjakih. Ansambel smo ustanovili leta 2010,« pravijo o sebi.

Chill otoček in prenovljen Dan Mestnega loga

MAJ – ŠTUDENSKI RAJ

OGLASNO SPOROČILO

PRIPRAVILA: KAJA BESEDNJAK

KJE SE BO »HENGALO« ČEZ DAN?

Maja si bomo pričarali pravi študentski raj. Zjutraj na kavo na chill otoček, nato športat in si s tem razmigat telo, zvečer pa na kulturo ali na nepozabno in noro zabavo na enega izmed naših odrov. **MAJ JE RAJ!**

Maj je čas za poležavanje na travi, vedno bolj popularen slackline in druženje pod žgočim soncem ... Letos želimo še bolj spodbuditi druženje med študenti, zato za vas postavljamo chill otoček. Namesto k sosedi na kavo, boste v maju lahko prišli s sosedo na naš mali travnik, kjer vam bomo mi postregli s kavo. Po naporni noči vam bomo ponudili zatočišče, kjer boste lahko na zraku pregnali mačka in se pripravili na pestro dnevno in nočno dogajanje. Vsak dan bodo na voljo odeje, knjige, revije, badminton, frizbi, slackline in ostali pripomočki za popestritev popoldneva.

Sedaj veste, kje ga bomo »hengali« čez dan, tako da nimate nobenega izgovora, da se nam ne bi pridružili. Upamo le, da nam bo vreme naklonjeno. Vidimo se na travnati površini v Rožni dolini med blok 14, 13 in 4 na chill otočku!

MESTNI LOG S FESTIVALSKIM PRIDIHOM

V zadnjih letih smo se na Majskih igrah prepuščali rutini, letos pa si organizatorji želimo novosti. Novosti, ki bodo v svet zabave pripeljale drugačno zvrst glasbe. Mestnemu logu želimo dati novo, drugačno podobo. Odpreti želimo vrata ostali glasbi, povečati raznolikost glasbenega programa in razveseliti tudi tiste poslušalce, ki do sedaj niso prišli na svoj račun. Slišali bomo ritme reggae, latino glasbe, rap, hiphop in zaključili z drum and bassom. Mestni log bomo oblekli v festivalski duh. Prizorišče bomo oblikovali tako, da se bo zlilo skupaj z glasbo. Pridite v Mestni log podpret spremembe in novo pot glasbe na Majskih igrah.

Organizatorji se zavedamo, da brez prebivalcev zavoda Študentski dom Ljubljana Majske igre že mnogo let ne bi več živele. Vsako leto se ekipe Majskih iger trudijo, da študentom najljubši mesec maj popestrijo z raznolikim dogajanjem. Da Majske igre ne bi zaspale na lovoriakah, se je letošnja ekipa odločila za nekaj novosti, ki pa lahko uspejo le z vašo podporo. Vsi imamo isti cilj – maj spremeniti v študentski raj.

SE VIDIMO NA MAJSKIH IGRAH!

SPREMLJAJTE NAS NA:

SPLETNA STRAN:
WWW.MAJSKEIGRE.SI

FB STRAN:
MAJSKE IGRE

INSTAGRAM:
MAJSKEIGRE / #MAJSKEIGRE

TWITTER:
@S_SVET_S

MAJSKE IGRE 2015

važno je zmagati, ne sodelovati!

OTVORITEV M. I. 2015

4. 5. 2015 | ROŽNA DOLINA

- ANSAMBEL KLATEŽI <
- LE SERPENTINE <
- SILENTE <
- TABU <
- DEJGA DEJGA <

POHOD NA ROŽNIK

12. 5. 2015 | JASA NA ROŽNIKU

- > SHOCK SYNDROME
- > RAZPALJOT
- > LOW PEAK CHARLIE
- > SLÁINTE OL' FRIEND
- > ELVIS JACKSON
- > AC/DC COVER BAND

DAN MESTNEGA LOGA

14. 5. 2015 | MESTNI LOG

- THE SPANKAKES <
- HULAHOO <
- SITI Hlapci <
- DIRTY SANCHEZ <
- MURAT & JOSE <
- + DJ JAMIRKO <

ZAKLJUČEK M. I. 2015

20. 5. 2015 | KARDELJEVA PLOŠČAD

- > DIAREJA EKSPLOZIY
- > ANTIOKSIDANTI
- > D'NEEB
- > S.A.R.S.
- > BARBARI

ŠPORTNO DOGAJANJE

KULTURNI OTOČEK

> PONEDELJEK, 4. 5. 2015

ob 10:00: Med dvema ognjema	Rožna dolina - odbojgarsko igrišče	5 €
ob 13:00: Kronometer po stopnicah	Rožna dolina - dom 10	5 €
ob 15:00: Red Bull Gravity Challenge	Rožna dolina - nogometno igrišče	/

> TOREK, 5. 5. 2015

ob 10:00: Odbojka na mivki trojke	Mesni log - odbojgarsko igrišče	5 €
ob 11:00: Tenis	Rožna dolina - teniško igrišče	5 €
ob 14:00: Človek ne jezi se - human	Rožna dolina - zelenica pred domom 4	/
ob 18:00: Poker	Rožna dolina - Rožna Kuh'na	/

> SREDA, 6. 5. 2015

ob 11:00: Nogomet na odboj	Rožna dolina - teniško igrišče	5 €
ob 13:00: Studentski tek	Zbor pred domom 3	5 €
ob 15:00: Knačke igre	Rožna dolina - pred domom 4	/
ob 20:00: Bowling	Arena Play & Party BTC	6 €

> ČETRTEK, 7. 5. 2015

ob 13:00: Game of skate nov	Šišova tržnica - Kardeljeva ploščad	5 €
------------------------------------	-------------------------------------	-----

> PONEDELJEK, 11. 5. 2015

ob 10:00: Odbojka na mivki - pari 1, del	Rožna dolina - odbojgarsko igrišče	5 €
ob 12:00: Nogomet ženske	Rožna dolina - nogometno igrišče	5 €
ob 15:00: Old bike race	Rožna dolina - za domom 3	5 €
ob 17:00: Beerpong	Rožna dolina - pred domom 4	5 €

> TOREK, 12. 5. 2015

ob 13:00: Tek trojk	Rožnik (Zbor pred domom 3)	5 €
ob 14:00: Igre brez meja	Jasa na Rožniku	/
ob 17:30: Pohod na Rožnik	Rožnik (Zbor pred domom 3)	/

> SREDA, 13. 5. 2015

ob 12:00: Odbojka na mivki - pari 2, del	Rožna dolina - odbojgarsko igrišče	/
ob 14:00: Tarok	Rožna dolina - Rožna Kuh'na	5 €
ob 18:00: Strelastika nov	Rožna dolina - za domom 3	5 €
ob 18:00: Balinčkanje	Rožna dolina - za domom 3	5 €

> ČETRTEK, 14. 5. 2015

ob 10:00: Badminton	Rožna dolina - telovadnica	5 €
ob 11:00: Floorball	Rožna dolina - teniško igrišče	5 €
ob 13:00: Šah	Rožna dolina - Rožna Kuh'na	5 €
ob 14:00: Nogomet na mivki	Rožna dolina - odbojgarsko igrišče	5 €
ob 17:00: Boks	Rožna dolina - nogometno igrišče	/

> PONEDELJEK, 18. 5. 2015

ob 10:00: Nogomet moški - 1. del	Rožna dolina - nogometno igrišče	5 €
ob 15:00: Odbojka na mivki 6x2	Akademski kolegij - atrij	5 €
ob 16:00: Ročni nogomet open air	Rožna dolina - pred domom 4	5 €
ob 17:00: Salsa nov	Pleani center Dancefloor	5 €
ob 18:00: Pikado	Gerbičeva 59	5 €

> TOREK, 19. 5. 2015

ob 10:00: Nogomet moški - 2. del	Rožna dolina - nogometno igrišče	/
ob 10:00: Namizni tenis	Rožna dolina - telovadnica	5 €
ob 11:00: Košarka ženske in moški	Rožna dolina - telovadnica	5 €
ob 14:00: Paintball 1 del	Indoor Paintball	9 €
ob 16:00: Biljard	Biljardna hiša Ljubljana	6 €

> SREDA, 20. 5. 2015

ob 11:00: Streetball	Kardeljeva ploščad	5 €
ob 14:00: Paintball 2. del	Indoor Paintball	/
ob 13:00: Briškula	Rožna dolina - Rožna Kuh'na	5 €
ob 14:00: Plezanje	Plezalni klub - Urban Roof	5 €

> 4. 5. 2015 - KULTURA V LONCU

ob 11:00: Študentski Bografcfest

> 5. 5. 2015 - MAJ JE RAJ

ob 16:30: Otvoritev z nasmehom
ob 18:30: PAZ Vinko Vodopivec
ob 19:00: Folklorna skupina Tine Rožanc
ob 19:30: Podelitev medalj
ob 19:40: Jam Fuzz: alterband
ob 21:00: Stand up: Večer novicev

> 6. 5. 2015 - OD ŠPINELA DO ŠPINELA

ob 18:00: Karate in samoobramba
ob 19:00: Podelitev medalj
ob 19:20: Poseben Gušt - poezija Iztoka Mlakarja
ob 20:30: Zaria: epic folk metal

> 11. 5. 2015 - 1001 POLOŽAJ NOČI

ob 17:00: Joga v parku
ob 18:30: Podelitev medalj
ob 19:00: Arabski utrinki: Kulturno razvajanje
ob 21:00: Undercover: alternativni punk-pop-rock

> 13. 5. 2015 - SMEH NI GREH

ob 17:00: Delavnica digitalne fotografije
ob 17:30: Lutke: Oder PeF
ob 18:30: Podelitev medalj
ob 18:40: Salsa delavnica
ob 19:30: z3ro z3ro band
ob 20:30: Baik Hati: adrenalinsko-popotniški film
ob 21:15: Stand up: Smeh je pol zdravja

> 18. 5. 2015 - RAJ POD ZVEZDAMI

ob 18:00: Zumba delavnica
ob 19:00: Podelitev medalj
ob 19:20: Jazoo: fusion etno jazz progresiva
ob 20:20: Arne Hodalič: popotnik, fotograf in vse ostalo
ob 21:20: Kino pod zvezdami

> 19. 5. 2015 - MOŽGANI NA OFF

ob 18:00: KD Grgar: Mamišljeni bolnik
ob 19:20: Podelitev medalj
ob 19:30: Perfect Strangers: rock session
ob 20:40: Impro večer: Uživancija

Letos ves že deseto leto zapored vabimo na raznolika doživlja Kulturnega otočka, ki se bo nahajal na zelenici pod drevesi za Domom III.

V primeru dežja je celotno dogajanje prestavljeno v Malo kulturno dvorano v upravni stavbi. Otvoritev kulturnega dogajanja je 4. maja ob 11:00 na teniškem igrišču, Kulturnega otočka pa 5. maja ob 16:30.

Organizator si pridružuje pravico do spremembe programa! Za vse dodatne informacije se lahko obrnete na kultura@svssets.si

Zunajni šport se odvija od vremena, zato so rezervni termini, ki pa bodo v primeru slabega vremena še pravočasno objavljene na info točki in na internetni strani. Prijava se ne sprejema v primeru, da športna disciplina sploh nima rezervni terminov zaradi slabega vremena ali prevzema majske igre 2015. Število mest na posameznih tekmovalnih je omejeno.

Prijavitelj se je potrebno vsaj EN DAN pred športnim dogodkom!

Prijave in informacije:
Info točka Študentskega sveta Slovenije (Rožna dolina, Blok III., 1. nadstropje)
od točka 21. 4. 2015, do točka 23. 4. 2015, med 9:00 in 16:00.
Od ponedeljka, 4. 5. 2015, do srede, 20. 5. 2015, med 10:00 in 17:00.
Za dodatne informacije se lahko obrnete na: sport@svssets.si

Višje kazni za nedežuranje in novi pogoji za plačana dežurstva

KOLIKO BOMO PLAČEVALI ZA NEDEŽURANJE?

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIA HROBA

FOTOGRAFIJA: PIA HROBAT

V zavodu Študentski dom Ljubljana morajo študentje opravljati obvezna dežurstva, o katerih se prebivalci podrobneje dogovarjajo s predstavniki posameznega doma. Pred kratkim je študente v domu FDV na Kardeljevi ploščadi presenetila novica o morebitnem povišanju kazni za nedežuranje na 60 €. Poleg tega je z januarjem v veljavo prišel tudi nov Zakon o študentskem delu, ki je upravi in predstavnikom ŠD Ljubljana dal veliko dela, določajo se namreč novosti na področju plačanih dežurstev.

KAKO POTEKA DEŽURANJE

Vseh študentskih domov je v Ljubljani 29, znotraj vsakega pa se študentje na sestankih lahko dogovorijo, ali bodo obvezna dežurstva opravljali sami ali bodo za to plačevali varnostno službo. Dolžina posameznega dežurstva je lahko od 4 do 6 ali 8 ur, zanj pa vsak študent na vrsto pride povprečno dvakrat letno. Poleg rednih pa obstajajo tudi plačana dežurstva, ki so po večini nočna in čez vikende. V nekaterih domovih so priljubljena, saj študentom predstavljajo dodaten vir zaslužka.

SKLEPČNOST SESTANKOV IN KAZNI

Študentje si spored dežurstev običajno lahko ogledajo v začetku meseca po domskem sestanku, na katerem razdelijo tudi plačana dežurstva. Kot je povedala prebivalka Doma FDV **Nastasija Furjan**, so vir financ za to študentsko delo študentje sami: »Na mesec poleg stanarine plačamo še dodatnih 8 € za plačana dežurstva.« Da so sklepi sestanka veljavni, mora biti na njem prisotna vsaj polovica prebivalcev. Študent ali študentka svoj termin obveznega dežurstva lahko menja, če menjave ne najde, pa mu/ji grozi kazen. Do sedaj je kazen v Domu FDV znašala 25 €, razmišljajo pa o povišanju. **Janja Port**, namestnica študentskega doma FDV, ki je odgovorna za dežurstva, je povedala, da so na zadnjem sestanku prisotne obvestili o tem, da bo verjetno prišlo do zvišanja kazni: »V zadnjih mesecih se je povečal odstotek ljudi, ki ne dežurajo, in sedaj je tako, da ena četrtnina ljudi ne dežura.«

KAJ PRAVI DOMSKI RED

32. člen Domskega reda, ki velja za vse študentske domove v Ljubljani, določa, da je kazen lahko enaka plačilu za dežuranje. Z drugimi besedami: toliko, kolikor bi zaslužil, tolikšna je tudi kazen. V primeru Doma FDV slednja znaša 24 €. **Igor Brlek**, vodja sektorja za študentske zadeve, pravi: »Dvomim, da je 60 € upravičena kazen.« Tudi če bi Domski red navajal drugače in bi kazni lahko segale v takšne višave, bi njihovo sprejetje omejeval pogoj o sklepčnosti sestankov. V Domu FDV je okoli 280 stanovalcev, sestanka o spremembah bi se torej moralo udeležiti približno 140 prebivalcev, kar se pa po besedah namestnice Janje Port še ni zgodilo. S kaznijo se ne strinja prebivalka doma **Katja Letnik**: »Ne morem verjeti, pač to se mi zdi nekako nemogoče, ker oni določijo datum, kdaj ti dežuraš, poleg tega

»S takšno ureditvijo delo razbijemo na brezplačno, volontersko, ki pa je volontersko samo v narekovajih. Da dela 4 ure zastoj, namreč očitno ni po volji študenta.«

je težko najti neko zamenjavo, tako da če imaš v tem času druge obveznosti, si primoran plačati 60 €.«

Odgovorna za dežurstva v Domu FDV Janja Port je študente pozvala, naj izpolnjujejo svoje dolžnosti dežurnega in se udeležujejo domskih sestankov. Dvig kazni je bil zgolj v opozorilo tistim, ki svoje odsotnosti ne nadomestijo ali o njej ne obvestijo: »Če to ni zakonito, potem tega gotovo ne bomo naredili, brez skrbi.« V Rožni dolini vodijo evidenco dežurstev, namestnica pa je tista, ki odloči, ali bo stanovalec kazen plačal ali ne.

KAKŠNO BO PLAČILO Z NOVIM ZAKONOM O ŠTUDENSKEM DELU

Plačilo dežurstva je spremenil tudi nov Zakon o študentskem delu, ki določa minimalno urno postavko 3,80 € neto. Težava je v tem, da se višina stanarin ne spreminja, skupaj z dodatkom za dežuranje pa jih plačujejo prebivalci. Ker je zdajšnja urna postavka nižja, so se predstavniki posameznih študentskih domov odločili, da bodo študenti plačani 4 ure, preostale 4 ure pa bodo morali dežurati brezplačno. Brlek je povedal, da so rešitve iskali skupaj s predstavniki domov: »Dežurstva so plačana simbolično okoli 3 €, kar pomeni, da bi se sploh pri manjših domovih z manj stanovalci to zelo poznalo.«

KONTRADIKTOREN UČINEK ZAKONA

Pravno mnenje v tej zadevi je podal uni. dipl. prav. **Til Rozman** iz Centra za primerjalno pravne in razvojne raziskave: »S takšno ureditvijo delo razbijemo na brezplačno, volontersko, ki pa je volontersko samo v narekovajih. Da dela 4 ure zastoj, namreč očitno ni po volji študenta.« Rozman pravi, da gre za kontradiktoren učinek zakona, ki na eni strani študente ščiti z minimalno urno postavko, na drugi strani pa ga izkorišča, saj je plačnik nove postavke prav študent.

Kakšne spremembe napoveduje osnutek novega Statuta Univerze v Ljubljani

PREDLAGAN ŠTATUT RAZBURKAL AKADEMSKO IN ŠTUDENTSKO JAVNOST

PRIPRAVILA: SANJA GORNJEČ

FOTOGRAFIJA: SANJA GORNJEČ

Univerza v Ljubljani je pripravila osnutek novega statuta, ki prinaša spremembe na področju študija, pedagoškega dela in delovanja ljubljanske univerze.

Skoraj leto mineva, ko je predlog novega Zakona o visokem šolstvu (ZVIS) razburkal akademsko in študentsko javnost. Predlog zakona je ostal predlog, **Ivan Svetlik**, rektor Univerze v Ljubljani, pa je januarja v javno razpravo predložil osnutek novega statuta, ki bi zamenjal aktualnega, starega dobro desetletje, in v delovanje univerze in fakultet prinesel nekaj opaznejših sprememb. Osnutek je neuradni dokument, saj ga je vodstvo univerze predstavilo javnosti, ne da bi ga pred tem pregledala statutarna komisija in senat.

IZENAČITEV REDNEGA IN IZREDNEGA ŠTUDIJA

Novi osnutek dovoljuje skupno izvajanje rednega in izrednega študija ter ju izenačuje po številu pedagoških ur. Izredni študij, ki je sicer namenjen zaposlenim, bi se izvajal ob dopoldanskih urah in ne več popoldan in ob koncu tedna. Tako bi bila posredno omogočena možnost šolnin. Omogoča tudi opravljanje celotnega študija na daljavo, se pravi preko spleta. Podrobnosti takšnega načina študija bi bile naknadno opredeljene v pravilniku.

Pri volitvah rektorja in dekanov osnutek prinaša volilno pravico tudi nepedagoškim delavcem, ki je do sedaj niso imeli. Po drugi strani pa bi sprejetje takega osnutka centraliziralo upravljanje univerze, saj povečuje pristojnosti upravnega odbora in rektorja, ki mu osnutek pripisuje večino upravljanih pravic. Hkrati zmanjšuje vlogo senata, najpomembnejšega strokovnega organa.

»Statut predvideva znižanje števila dovoljenih opravljanj izpita na dva brezplačna in tretjega plačljivega.«

PLAČLJIV TRETJI IZPITNI ROK

Meja, pri kateri se določen predmet izvaja na konzultacijah oziroma govorilnih urah namesto v obliki predavanj, bi se s petih študentov dvignila na deset. Spremembe, ki bi jih prineslo takšno določilo, bi najbolj občutile manjše fakultete oziroma programi z malo vpisanimi študenti. Takšne so na primer umetniške akademije, kjer na določenih študijskih smereh niti ni predvidenega vpisa za več kot deset študentov. Predvideva tudi znižanje števila dovoljenih opravljanj izpita na dva brezplačna in tretjega plačljivega. Veljavni statut omogoča šestkratno opravljanje izpita, pri čemer je opravljanje od četrtega izpita naprej plačljivo. Prav tako v osnutku novega statuta ne najdemo možnosti pritožbe na oceno.

Uveljavljane študentskih pravic bi s sprejetjem osnutka novega statuta bilo oteženo. Če študentova pritožba ne bi bila obravnavana po tridesetih dneh od vložitve, bo zavrnjena. Če bo pritožba nepopolna, študent ne bi bil pozvan k dopolnitvi, kot je bil do sedaj, rok za vložitve pritožbe pa bi namesto aktualnih osmih dni skrajšali na tri. Problematična je tudi prepoved izvajanja politične propagande, saj ni nikjer natančno določeno, kaj omenjeno delovanje pomeni.

Spremembe študentskih bonov

V IMENU ZDRAVE PREHRANE! RES?

PRIPRAVILA: KATARINA BULATOVIČ

FOTOGRAFIJA: KATARINA BULATOVIČ

Z začetkom letošnjega leta so začele veljati spremembe pri ponudnikih subvencionirane študentske prehrane. Gostinci so morali ponudbo, skladno z razpisnimi pogoji, prilagoditi smernicam zdravega prehranjevanja. Iz ponudb so večinoma izginili študentom dobro znani industrijski biskviti, pa tudi druge sladice je zamenjali sadje.

Razpis je pripravilo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ob upoštevanju priporočil Ministrstva za zdravje in Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Eden izmed osnovnih pogojev razpisa ministrstva, ki jih mora upoštevati vsak ponudnik študentske prehrane, so smernice zdravega prehranjevanja. Kot navajajo pri nacionalnem inštitutu, je to »vključitev svežega sadja in zelenjave, ki pomembno prispevata k vzdrževanju ustreznega hranilnega in energijskega ravnovesja.« Hkrati odsvetujejo pekovske in slaščičarske izdelke, ki so bili najpogosteje ponujeni kot sladica pri študentskih obrokih. Ta je do začetka letošnjega leta predstavljala del petih potrebnih hodov študentskega menija, od sprememb dalje pa jih ponudniki lahko ponudijo le brezplačno ali pa jo morajo umakniti, so sporočili iz Študentske organizacije Slovenija (ŠOS).

PO VODO, JUHO IN JABOLKO V MCDONALD'S
Študentka Fakultete za družbene vede **Valentina Novak** meni, da v resnici ne gre za ukrepe v korist študentovega zdravja: »Spremembe so kozmetični popravki, ne gre za skrb za uravnoteženo prehrano. To je razvidno iz ponudnikov hitre prehrane. Študent, ki se odloči za takšno hrano, pričakuje v vsakem primeru večinoma nezdrav izbor. Sicer pa ne verjamem, da je juha iz koncentrata v McDonald'su manj škodljiva od sladoleda.« V največji svetovni verigi restavracij s hitro prehrano od začetka leta namreč še naprej ponujajo sendvič iz stalne ponudbe in mešano solato, sladico in krompirček pa so zamenjali juha, jabolko in voda.

»Ponudbo smo spremenili, ker je to od nas zahteval razpis. Študenti v anketah priznavajo, da juhe sicer ne izberejo radi. Obrnili smo se na ministrstvo in ŠOU z željo po menjavi enega od hodov za krompirček, sladolec ali pito,« pravi direktor marketinga pri McDonald'su **Tomaž Erjavec**.

»Ponudbo smo spremenili, ker je to od nas zahteval razpis. Študenti v anketah priznavajo, da juhe sicer ne izberejo radi.«

NADZOR IN ŽELJE POSAMEZNIKOV

Kot pravijo pri ŠOSu, stanje na terenu sproti preverjajo inšpektorji za študentsko prehrano. Nadzor lahko opravijo štirikrat letno, če so kršitve večje, lahko pride tudi do začasne prepovedi poslovanja.

Študentka Fakultete za družbene vede **Maruša Lubej** meni, da so odločitve za uravnoteženo prehrano odvisne od želje posameznikov, ne pa predpisanih pravilnikov: »Študentu z željo po uravnoteženi hrani je bilo to z ustreznim izborom omogočeno že prej.« To priznavajo tudi pri ŠOSu, vendar dodajajo, da je bil namen študentske prehrane, kjer del subvencionira država, predvsem ozaveščanje o zdravi prehrani. »Končna odgovornost za izbor življenjskega sloga pa je seveda odvisna od posameznika,« pravijo.

Število spletnih strani s prevozi se povečuje

»ČAKATI SMO MORALI, DA SO POSLALI ŠE EN AVTOBUS, KER JE BIL TA PRVI POPOLNOMA NABIT!«

PRIPRAVILI: ANA BAVČAR IN LEA DVORŠAK

FOTOGRAFIJA: KATJA BOŽIČKO

Študentje smo največji uporabniki spletnega portala Prevoz.org, vendar ta ni več edina spletna platforma za prevoze v Sloveniji. Nekoliko spremenjene različice portala z isto storitvijo sta tudi MojRajd.si in Poberi.me. Kljub temu, da je obveljal subvencioniran javni prevoz za študente, se za obstoj tovrstnih spletnih strani ni bati.

KAKŠNE SO IZBOLJŠAVE?

Bistvo je enako – gre za druženje na poti in delitev stroškov, spoznavanje novih ljudi, obenem pa smo še skrbni do narave. Prinaša pa nova platforma nekaj novosti. Na MojRajd.si ima vsak uporabnik svoj profil, med seboj se lahko ocenjujejo in pišejo komentarje. Integriran sistem rezervacij omogoča, da se takoj dogovorite za podrobnosti in vam zato ni potrebno pošiljati smsov ali klicati ponudnika prevoza. Poleg portala MojRajd.si pa se je pojavila še ena spletna stran z istim namenom, in sicer je to Poberi.me. Ima podoben koncept kot stran Prevoz.org, torej na spletni strani vtipkaš, kdaj potrebuješ prevoz, in če se pojavi primeren oglas, dobiš po smsu sporočilo s kontaktom voznika. Zaenkrat deluje preko mobilne aplikacije DooDoo, na katero se lahko prijaviš preko Facebooka ali pa si ustvariš nov račun neposredno na aplikaciji, oglase pa vozniki objavljajo tudi neposredno na Facebooku ali na Twitterju. Ta stran v praksi še ni konkretno zaživela, vendar, glede na vse večje iskanje prevozov preko tovrstnih spletnih strani, najverjetneje še bo.

Z AVTOM PRIDOBIMO NA ČASU, A IZGUBIMO NA DENARJU

Kljub subvencioniranemu javnemu prevozu večina študentov še vedno uporablja tovrstne portale, in sicer po klikih še vedno vodi Prevoz.org. Število tistih, ki se vozijo z javnim prevozom, se je z uvedbo subvencij sicer povečalo, vendar se je veliko študentov prav zaradi prevelikega navala na javni prevoz začelo nazaj posluževati platform za prevoze. Velikokrat je bilo slišati primere: »Čakati smo morali, da so poslali še en avtobus, ker je bil ta prvi popolnoma nabit!«

»Skoraj pol poti do Ljubljane sem morala stati, ker pač ni bilo več prostega sedeža!« Podobno se dogaja tudi na vlakih. Ob nedeljah in petkih popoldan je gneča na obeh prevoznih sredstvih seveda največja. Zato je veliko bolj enostavna vožnja z avtomobilom, in če kaj olajša iskanje prevoza, je to seveda splet. Tudi na Facebooku na primer obstajajo že skoraj za vsako regijo oziroma kraj skupine kot so Prevozi N. Gorica Ljubljana, Prevozi CELJE-LJUBLJANA, Prevozi iz/v Novo mesto in drugi. Razlog, zakaj tovrstni portali živijo, je seveda tudi ta, da je razpršenost slovenskih vasi in tudi redka poselitev določenih območij velik problem za organizacijo javnega potniškega prometa. Ker pa nam študentom velikokrat primanjkuje časa, upoštevamo rek, da je čas denar. Marsikdaj pride pol ure časa še kako prav. Če samo navedem primerjavo: s Primorske, natančneje iz Vipavske doline, se do Ljubljane z avtomobilom voziš eno uro, z avtobusom od ure in pol do dveh ur, podatek za vlak bom pa kar zamolčala. Podobno velja tudi za druge konce Slovenije. Če se iz Celja pelješ z avtomobilom, prav tako pridobiš cele pol ure. Se pa seveda tisti čas, ki si ga pridobil, pozna v denarju. Če stane prevoz do Ljubljane 5 evrov, in če se na mesec pelješ recimo osemkrat v prestolnico in nazaj, potem odšteješ za to 40 evrov, medtem ko stane mesečna vozovnica za avtobus 20 evrov. Z dvajsetimi evri, ki jih privarčuješ na ta način, pa si lahko povprečen študent že kar nekaj privoščil.

Uvedba domskih koles v desetki

»PREDSTAVNIKI DOMOV LAHKO NAREDIMO KAJ VEČ KOT LE DOMSKE ZABAVE – PA ŠE TE SO DANES REDKOST«

PRIPRAVILA: VIDA BOŽOČKO

FOTOGRAFIJA: MATEJ MAVSAR

Predstavniki Doma 10 Matej Mavsar se je odločil stopiti iz ustaljenih okvirjev pristojnosti predstavnikov študentskih domov. Skupaj z namestnikom in ostalimi zainteresiranimi stanovalci je speljal projekt uvedbe domskih koles. Kot pravi, je uresničil svojo predvolilno obljubo, na idejo pa je prišel zato, ker je zvesti uporabnik ljubljanskega Biciklja – no, sedaj se prevaža z enim od treh zelencev, ki so parkirani v kleti desetke.

»Kolesa niso bila ukradena! Ker je veliko študentskih koles neznanega porekla, je to potrebno poudariti,« pravi **Matej Mavsar** in razloži, da so se dela lotili sočasno z generalko kolesarnice. Kolesa so namreč sestavili iz tistih odsluženih, ki so že nekaj časa brez lastnika stala v kleti doma. »Takah koles je bilo deset, večinoma neizpravnih, a nam je kljub temu uspelo sestaviti tri nova domska vozila.«

3 KOLESKA, 3 URE VOŽNJE

Trenutno si je v Domu 10 možno izposoditi tri kolesa, posamezno kolo si lahko sposodijo le stanovalci tega doma največ za tri ure. »To je dovolj, da opraviš krajše opravke, greš v trgovino, na kosilo ali na pijačo s kolegi,« pravi predstavnik doma. Nad novo pridobitvijo sicer zadovoljni stanovalci pa si želijo ravno tega, da bi v prihodnje kolesa lahko uporabljali dlje časa. »Izposoja kolesa je preprosta, hitra in odlična za tiste, ki nimamo svojega kolesa. V prihodnje bi si lahko želela le še možnost daljše izposoje kolesa, vendar če bo ostalo tako, kakor je, bo več kot odlično,« je povedala stanovalka **Vilma Peternel**. Matej Mavsar pa odgovarja, da je bil tak časovni okvir zastavljen zato, ker imajo trenutno na voljo le tri kolesa, če pa bo zanimanje za uporabo veliko in predvsem ravnanje odgovorno, bodo poskrbeli za dodatno število in posledično podaljšanje časa izposoje.

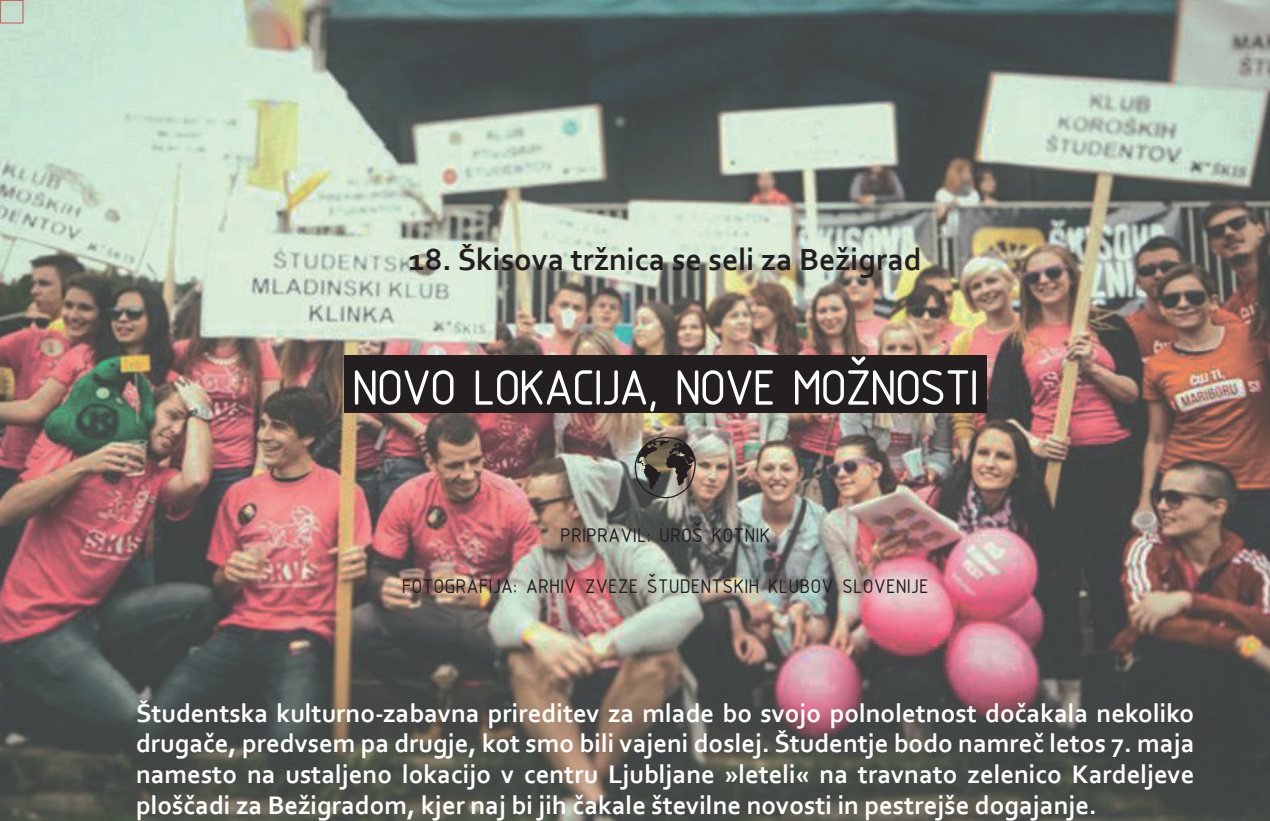
»Izposoja kolesa je preprosta, hitra in odlična za tiste, ki nimamo svojega kolesa.«

OB NEUPOŠTEVANJU PRAVILNIKA 6 UR REDNEGA DEŽURSTVA

Da je projekt zastavljen celovito, dokazuje tudi pravilnik, ki določa način izposoje in sankcije ob njihovem neupoštevanju. Ključno je, da se uporabniki držijo časovnega okvirja, pravilno izpolnijo obrazec in ključne vrnejo v dežurno ložo, sicer sledi kazen – redno dežurstvo v obsegu šestih ur. Tudi **Matej Papež** je nad domsko pridobitvijo navdušen, predlagal pa je izboljšavo: »Super bi bilo, če bi lahko kolo rezervirali za določen termin. Na primer, če uporabnik ve, da ga bo potreboval ob neki uri, potem bi ga rezerviral in s tem prišparal na hoji.«

NAREDITI VEČ KOT JE POTREBNO?

Mavsar je s projektom želel dokazati, da ima funkcija predstavnika veliko svobode pri realizaciji idej: »To pomeni, da lahko predstavniki domov naredimo kaj več kot le domske zabave – pa še te so danes redkost.« Tega dela mu ni bilo potrebno narediti. Pa vendar ga je, ker meni, da so predstavniki ogledalo doma in morajo zato stanovalce povezovati. »V vsakem študentskem bloku je več kot 200 stanovalcev, ki obiskujejo različne fakultete, imajo različna znanja, ideje in poglede na svet. Če bi nam uspelo vsaj delček tega povezati in združiti, bi lahko iz teh žurerskih študentskih domov prihajale vrhunske ideje, ki bi bile koristne za celotno družbo,« še dodaja.

18. Škisova tržnica se seli za Bežigrad

NOVO LOKACIJA, NOVE MOŽNOSTI

PRIPRAVIL: UROS KOTNIK

FOTOGRAFIJA: ARHIV ZVEZE ŠTUDENTSKIH KLUBOV SLOVENIJE

Študentska kulturno-zabavna prireditev za mlade bo svojo polnoletnost dočakala nekoliko drugače, predvsem pa drugje, kot smo bili vajeni doslej. Študentje bodo namreč letos 7. maja namesto na ustaljeno lokacijo v centru Ljubljane »leteli« na travnato zelenico Kardeljeve ploščadi za Bežigradom, kjer naj bi jih čakale številne novosti in pestrejšje dogajanje.

Že 18. leto zapovrstjo Zveza študentskih klubov Slovenije (ŠKIS) pripravlja enodnevni študentski dogodek, ki mu ni para. Na Škisovi tržnici bo tudi tokrat svoje delovanje, posebnosti in značilnosti kraja predstavilo kar 56 študentskih klubov, manjkalo pa ne bo niti tradicionalne promocije slovenske kulture, kulinarike ter razgibanega popoldnanskega in večernega programa. Za zabavo bo torej vsekakor poskrbljeno, a vendarle precej drugače.

VARNOST NA »IDEALNI LOKACIJI« PRIMARNEGA

POMENA

Za začetek je tu nova lokacija – Ilirijo bo zamenjal Bežigrad. »Glavni razlog za selitev na novo lokacijo se skriva v mladih ustvarjalcih letošnje Škisove tržnice. Obstoječe prizorišče na Iliriji je preprosto premajhno za obilico idej, na katerih so pristojni začeli graditi letošnjo Škisovo tržnico,« pojasnjuje **Jasna Kofol**, pri projektu odgovorna za odnose z javnostmi. Pri tem naj niti ne bi šlo toliko za nižje stroške, ki jih menjava vsekakor prinaša, ampak za željo organizatorjev prireditvi ob polnoletnosti zagotoviti neko dodano vrednost, jo osvežiti in povzdigniti še stopničko višje. Tako se bodo obiskovalci denimo lahko sprostili na 'chill-out' otočku, prvič v zgodovini prireditve pa bodo v dogajanje vnesli tudi pridi adrenalina.

»Nova lokacija je idealna za študente, saj je v neposredni bližini fakultet in študentskih domov, od centra mesta je oddaljena le za petnajst minut hoje, do vhoda na prizorišče pa peljejo vse glavne linije javnega prevoza. Lokacija je idealna za študente,« na spremembo pozitivno gleda **Matic Škufca**, nadobudni vodja Škisove tržnice 2015.

Prav tako bodo po besedah Kofolove z omenjeno rošado izboljšali še en nadvse pomemben in vitalen aspekt programa – varnost. »Zaradi bližine glavne ceste in železniške proge je Ilirija precej manj varna kot igrišče za Bežigradom, varnost obiskovalcev pa je na prvem mestu.«

VSTOPNINA OSTAJA

Novost, ki jo je prinesla zadnja izvedba, je tudi vstopnina. Organizatorji so jo bili prvič primorani uvesti, predvsem zaradi občutnega upada sponzorskih sredstev, saj so stroški organizacije ob novih ambicijah po zadovoljitvi študentov, lačnih zabave, vse višji.

»Lanskoletna vstopnina je bila morda res presenečenje za študente, saj je doslej niso bili vajeni. Ker pa je bila minimalna, so jo bili pripravljene prispevati. Kljub dežju nas je obiskalo preko 18.000 obiskovalcev,« zadovoljno razloži Kofolova.

V OSPREDJU TUDI DOBRODELNOST IN SKRB ZA OKOLJE

Vstopnino imajo namen obdržati tudi letos, a kot obljubljeno, naj bi ta ostala prijazna študentskemu žepu, prav tako pa bodo zbrana sredstva porabljena v dober namen. »Z nakupom vstopnic nam bodo študenti pomagali ostati pri ekološki usmeritvi, saj ima tudi skrb za okolje svojo ceno. Pomembno pa je poudariti še, da bo del vstopnine šel tudi v dobrodnele namene, in sicer v sklad projekta Botrstvo.« Organizatorji za konec sporočajo, naj študentje ne pozabijo, da je čar Škisove tržnice vzdušje, pri čemer lokacija ne bi smela biti bistvena. Vsekakor pa prinaša nove možnosti.

v svet

Križarjenje tudi za študentski žep

NA LADJI GLEDALIŠČE, BAZEN IN KINO, NA KOPNEM PA SPREHOD PO MESTU

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

FOTOGRAFIJA: LEA DVORŠAK

Zakaj ne bi v enem tednu ali desetih dnevih s križarko obpluli vsaj pol ducata držav, dobro jedli in se zabavali za nekaj sto evrov? Daleč so časi, ko so križarjenja bila namenjena samo premožnim, danes lahko stanejo isto kot teden dni na Hrvaškem.

Sama sem nazadnje s križarko plula februarja 2015, tokrat sem bila na takih počitnicah že petič. Prvič je bilo daljnega leta 2007 s Costa Sereno, sestro slavne potopljene Concordie. Takrat smo s križarko obiskali Španijo, Maroko, Kanarske otoke in portugalsko Madeiro. Potem sem na podoben način obiskala še grške otoke in celino, Dubrovnik, Izrael, italijanski jug, Belgijo, sever in jug Španije, Gibraltar, jug Francije, Sicilijo, Palmo de Mallorco ... Praktično skoraj vse, kar leži ob morju. Možnosti so neomejene in dve največji podjetji za križarjenja v Evropi, Costa in MSC, plujeta vse leto iz nam bližnjih Benetk ali nekoliko bolj oddaljene, a dosegljive Savone na drugi strani Italije.

KAJ PRITEGNE?

Dva glavna razloga sta, da se vedno znova vračam na križarke. Prvi je dinamičnost, saj na tak način v kratkem tednu obiščem vedno več kot pet držav in zanimivih mest, obenem pa na ladji uživam v neomejenih količinah odlične hrane in aktivnostih, ki jih imajo te tristo metrov dolge lepote na pretek; od gledališča, bazenov, kina, plesov, fitnesa in spa centra do knjižnice in tekmovanj v namiznem nogometu, odbojki in izbora miss ladje. Drug razlog pa je cena. Notranja kabina vas lahko za dober teden dni stane okoli 350 evrov za prvi dve osebi v njej, medtem ko tretja in četrta oseba plačata še 30% manj. Vedno je treba paziti tudi na to, kdaj je na neki destinaciji najvišja sezona, takrat je namreč najdražje. Kanarski otoki so poleti dragi, februarja pa poceni, čeprav je tudi pozimi tam okoli 15 stopinj. Decembra 2011 sem za desetdnevno pot proti Izraelu odštela 230 evrov, februarja letos za osem dni do Tunizije 370 evrov. V to ceno je vključena tudi hrana, kava, sokovi in voda, doplačati je treba alkoholne pijače. Rezervirati morate nekaj mesecev pred odhodom in dobro preveriti ponudbe pri vseh agencijah v Sloveniji, da ujamete najbolj ugodno. Splača se, ker se včasih za popolnoma isto križarjenje namreč cene razlikujejo tudi do sto evrov na osebo!

PO KOPNEM ZA NEKAJ EVROV

Ko ste enkrat na križarki, se skoraj vsak dan lahko podate na kopno. Ladje vedno ponujajo plačljive vodene izlete, ki so včasih vredni svojega denarja, velikokrat pa ne. Izposodite si turistične vodnike in se pred potovanjem na spletu sprehodite po krajih postanka. Določite si, kaj bi radi videli in počeli. Velikokrat križarka pristane skoraj popolnoma v centru mesta, do največjih znamenitosti pa lahko pridete peš, z lokalnim avtobusom ali podzemno le za nekaj evrov. Če tega ni in vas je več, je lahko dokaj ugodna opcija tudi taksi, teh je v pristanišču vedno dovolj. Potem pa uživajte v času na tujem in raziskujte! Le nikar ne pozabite pravočasno priti nazaj do ladje, saj bo sicer odplula brez vas. Lahko pa se udeležite animacijskih aktivnosti, ki jih ekipa na ladji za vas pripravlja dan in noč, ali pa zgolj poležavate ob bazenu. Vse je na voljo, samo izbrati morate.

NE BOSTE SE POTOPILI

Čeprav še vedno odmeva potop Coste Concordie pred nekaj leti, so vse križarke zelo varne. Pred vsakim izplutjem vsi opravimo obvezno reševalno vajo in večinoma je morje v Evropi zelo mirno. Seveda se boste kdaj zazibali, vendar velikost ladje in moderni stabilizatorji poskrbijo, da ni nikomur hudega. Če pa vas je še vedno strah morskih globin, lahko iz lastnih izkušenj povem tudi, da če je vreme pre slabšno, se kapitan odloči, da ne bo plul v nevarne vode.

London

VELIČASTEN UTRIP MESTA

PRIPRAVILA: KATARINA BULATOVIĆ

FOTOGRAFIJA: SANJA GORNJEC

Slišijo se besede v več jezikih, ki so zaradi motorja letala nerazločne. Ena izmed potnic pogleduje skozi majhno okno proti oblakom, nato pa pogled spet usmeri k turističnemu vodniku. »London« piše na platnici. Njena sopotnica ima glavo nagnjeno na sedež. Kljub zaprtim očem je budna in v ritmu glasbe iz slušalk rahlo premika prste. Na zunanjem sedežu druge strani je potnica letala, ki jo med branjem časopisa zmoti zvok kolesc vozička. »Any more drinks?« se zasliši. Stevardesa ima lase spete v figo, na levi strani modrega suknjiča ima pripeto značko v obliki krilc. Pazljivo stopa in se ozira naprej, da ne bi oplazila potnikov, ki pomenkujejo tudi o znamenitostih britanske prestolnice. Opazijo neštete luči mesta pod njihovo veliko ptico. Slišati je glas iz zvočnika in slušalke nekaterih zdaj zdrsnejo iz ušes. »Pristajamo.«

Po tem, ko šest deklet v svojih dvajsetih neha pogledovati v torbo in neprestano preverjati, ali so potni list, denarnica, mobilnik in letalska karta še vedno na svojem mestu, se odkrivanje glavnega mesta Velike Britanije začne. Teden dni je za prestolnico s skoraj sedmimi milijoni prebivalcev premalo, četudi obisk za marsikatero ni prvi. Zgodovina mesta, številne galerije in muzeji, prostrani parki, predvsem pa so ljudje tisti, ki naredijo mesto zapomljivo.

»MIND THE GAP«

Dve šolariki, oblečeni v krilo, dokolenke in suknjič enakega odtenka modre barve, k sebi stiskata torbo z zvezki. Noge jima bingljajo s stola, ki je tik ob vratih vlaka londonske podzemne železnice. Žvečita kisle bonbone in si namenjata besede z očitnim angleškim naglasom. Ko se ustavijo na naslednji postaji, odhitita skozi vrata in izginefa med množico. »Mind the gap!« se zasliši iz zvočnika, vrata se ponovno zaprejo in vlak oddrvi naprej. Njuno mesto zdaj zasede plavalaska s šopkom tulipanov in rdečkasto torbico znanega oblikovalca. Iz nje izvleče tablico in prst spušča po zaslonu. Nasproti ji sedijo temnopolti moški srednjih let s sluškami v ušesih in v očitno dobro ukrojenem plašču, dekleta v dvajsetih, ki ne spusti pogleda z besed v knjigi s tujim naslovom ter sivolasi gospod z očali, ki bere časopis. Tudi za vse druge posameznike na tej liniji, ki je v tem mestu ena izmed številnih, se zdi, da nosijo svojo, čisto unikatno zgodbo.

Šest deklet se medtem oklepa stojal blizu vrat in malce nejeverno pogleduje k načrtu londonske podzemne železnice. Pred seboj imajo več linij različnih barv z označenimi imeni postaj. »Moramo tukaj dol?« »Zdi se mi, da imamo bližje, če izstopimo šele čez dve postaji,« odgovori drugi ena izmed deklet. Kmalu izstopijo, četrti dan zapovrstjo v njihovem tednu je in na vrsti je Covent Garden.

GLASBA IN VONJ

Ta predel mesta se nahaja ob vzhodnem robu londonskega West Enda. V večernih urah postane prizorišče za obiskovalce operne hiše, ki je v bližini tržnice. Nebo brez oblaka in čas kosila pomenita, da bo to popoldne polna. Pred njenim pokritim delom, v katerem je več butikov, restavracij s tipično britansko hrano in prodajalcev, ki se želijo turistom prikupiti s spominki, stoji več šotorov, kjer ponujajo ulično hrano. Pozornost še tako nepazljivega opazovalca vzbudijo slaščice. Mavrična torta v več plasteh, številni krofki, obliti s čokolado ali posuti z mrvicami, tortice popolnih oblik, pite in številni čokoladni piškoti. Mamljivi vonj jih popelje naprej k ponudbi barvite azijske hrane, a kmalu začnejo slediti usklajenemu zvoku godal. Prihaja iz atrija pokrite tržnice, kjer igrajo štirje glasbeniki na violine in kontrabas. Mnogi mimoidoči se ustavijo in stopijo bližje, odvržejo funt v košaro pred mladimi talenti ali jih fotografirajo. Starejše gospe, ki v bližini srkajo kapučino, dvignejo pogled in prisluhnejo. Dekleta se medtem pomikajo naprej, obračajo vratove in ponovno iščejo najbližjo podzemno postajo. Zdaj so namenjene proti Narodni galeriji.

PRESUNJENOST

»Če boste sliko pogledali pozorno, boste opazili številne simbole krščanstva. Eden izmed teh je riba. Se kdo spomni, kaj pomeni?« vpraša starejša gospa, ki stoji pred umetnino baročnega italijanskega slikarja Caravaggia. Šolarjem, starim

ve več kot deset let, skuša v eni izmed neštetih sob veličastne londonske Narodne galerije natančno razložiti vsebino slikarjeve Večerje v Emavsu. Oblečeni v šolske uniforme, sedijo pred sliko, zrejo v gospo in prisluhnejo vsaki njeni besedi. Ob vprašanju jih več dvigne roko in odgovori šele, ko jim da kustosinja besedo. Nihče je ne prekinja, nihče ne govori, radovednost je očitna.

Tudi vsak izmed številnih drugih obiskovalcev je prišel pogledat svetovne umetnine, nastale med 13. in 19. stoletjem. Časa za natančno oceno vseh zmanjka, presunjenost nad spretnimi rokami številnih slikarjev in veličastno stavbo pa je težko prikriti.

CELOVITI UMETNIKI

Začne se mračiti, noge šestih študentk postajajo z vsakim korakom težje, vendar navdušenje je v tistem tednu morda na vrhuncu. Ko se približujejo izbrani ulici West Enda, pobrskaajo po forbicah in na vstopnicah za nocojšnji muzikal preverijo sedežni red. Pričakovanja pred ogledom glasbene predstave Memphis o ljubezni med temnopolto pevko in belopoltnim radijskim voditeljem sredi petdesetih let so visoka.

Kmalu se izkaže, da zgodba ni predvidljiva, gibi vseh nastopajočih so usklajeni, vsaka podrobnost kostumografije je določena, premikanje scene je dinamično, glasovi vsakega posameznika so presežek in do potankosti usklajeni z ritmi soul glasbe.

Ko se po gromkem plosku zagrne zavesa, so mlade gledalke tišje kot običajno. Bile so priča zapomljivemu glasbenemu rezultatu dela celovitih umetnikov in vsakršna pohvala bi se zdela premalo.

IZ MESTA DOŽIVETJA

Dan odhoda je in med vožnjo na letališče se peljejo mimo številnih tipičnih angleških vrstnih hiš iz opeke, z velikimi okni, urejenimi okenskimi policami in z vrati morda neobičajnih barv. Vračajo se s plitkimi žepi, vendar očitno je, da bo britansko mesto ostalo v nenehni misli več dni po prihodu domov. Zapuščajo prostrane zelenice številnih parkov, rdeče avtobuse in govorilnice, Starbucksovo dišečo kavo na vsakem koraku, raznolikost med ljudmi različnih barv in jezikov, njihove hitre korake po tekočih stopnicah podzemne železnice, ljudi, ki so turistom z zmedenimi mislimi vedno pripravljeni pomagati. Odhajajo iz mesta doživetij.

Primorska

PLACE TO VISIT WHEN THE SUMMER IS GETTING NEAR

PREPARED: KATJA HUMAR

PHOTOS: KATJA HUMAR

Now is the perfect time to start with the touristic propaganda of Slovenia's region Primorska. Primorska lies on the west part of Slovenia and it is the place to visit, especially when the summer is getting near.

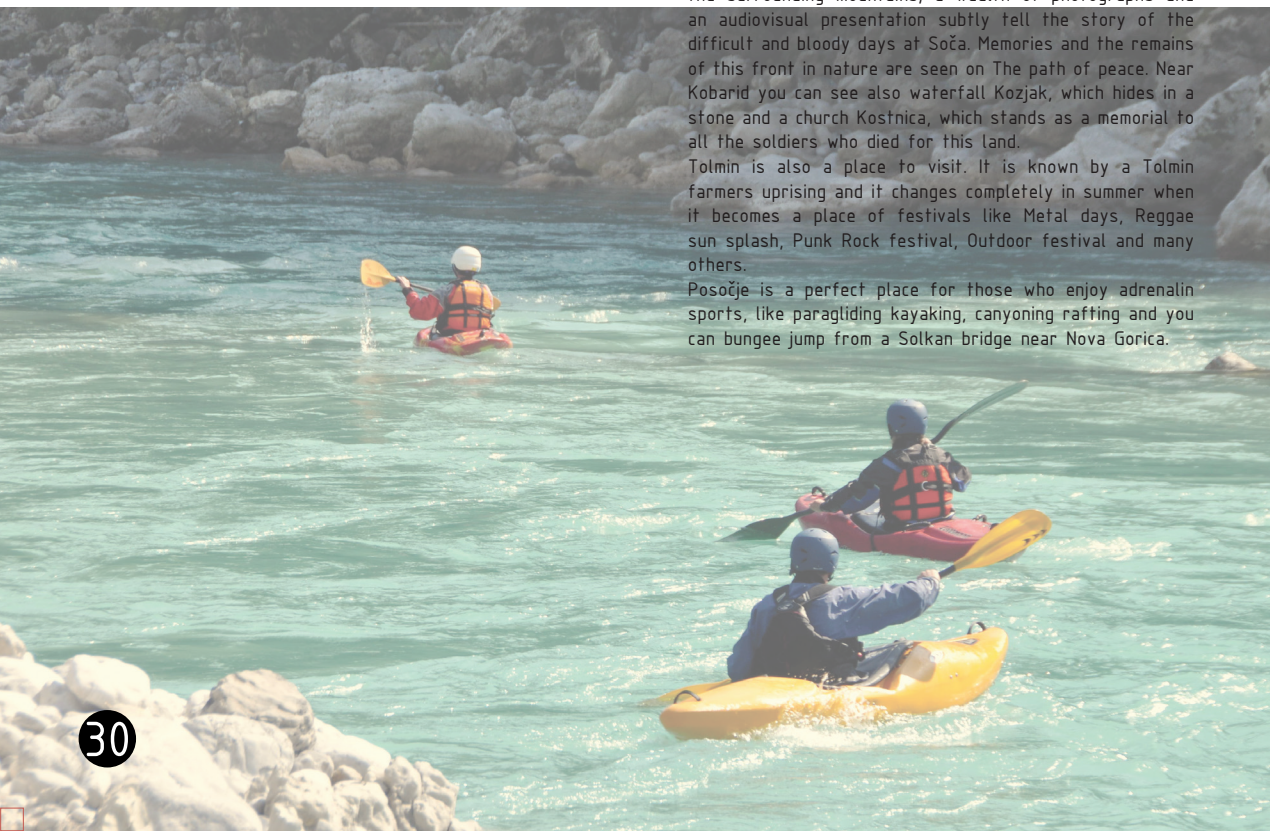
THE VALLEY OF SOČA RIVER

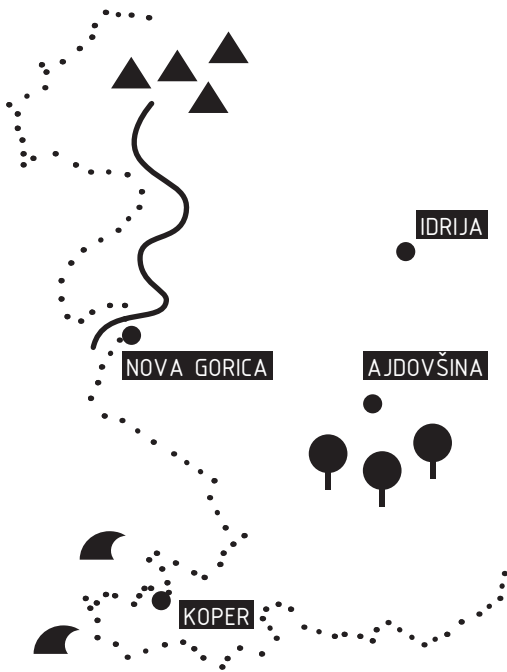
The turquoise river originates in Trenta, which is part of the Triglav National Park. Near by lies the town Bovec, which is surrounded with Alps. You can visit also Slovenia's biggest waterfall Boka.

Moving down to Kobarid, a place with a bloody history. The story of the history of the area and in particular of the Soča Front is presented in the Kobarid Museum, voted Best European museum in 1993. The exhibits, great reliefs of the surrounding mountains, a wealth of photographs and an audiovisual presentation subtly tell the story of the difficult and bloody days at Soča. Memories and the remains of this front in nature are seen on The path of peace. Near Kobarid you can see also waterfall Kozjak, which hides in a stone and a church Kostnica, which stands as a memorial to all the soldiers who died for this land.

Tolmin is also a place to visit. It is known by a Tolmin farmers uprising and it changes completely in summer when it becomes a place of festivals like Metal days, Reggae sun splash, Punk Rock festival, Outdoor festival and many others.

Posočje is a perfect place for those who enjoy adrenalin sports, like paragliding kayaking, canyoning rafting and you can bungee jump from a Solkan bridge near Nova Gorica.

WINE, WINE, WINE!

If you ever run out of wine and you want to have a great experience, just head to Goriška Brda or Slovenian Tuscany. Brda hills are busy all year round, but the most cheerful is in the autumn, when the grapes ripen. Vines are grown in Brda since ancient times, and today comprise about 1800 hectares of vineyards. The most famous Brda white wines are Rebula, Tokay, Pinot Blanc, Pinot Gris, Chardonnay, Sauvignon, and red Merlot and Cabernet. It is a lovely place with loads of green hills and wine paths.

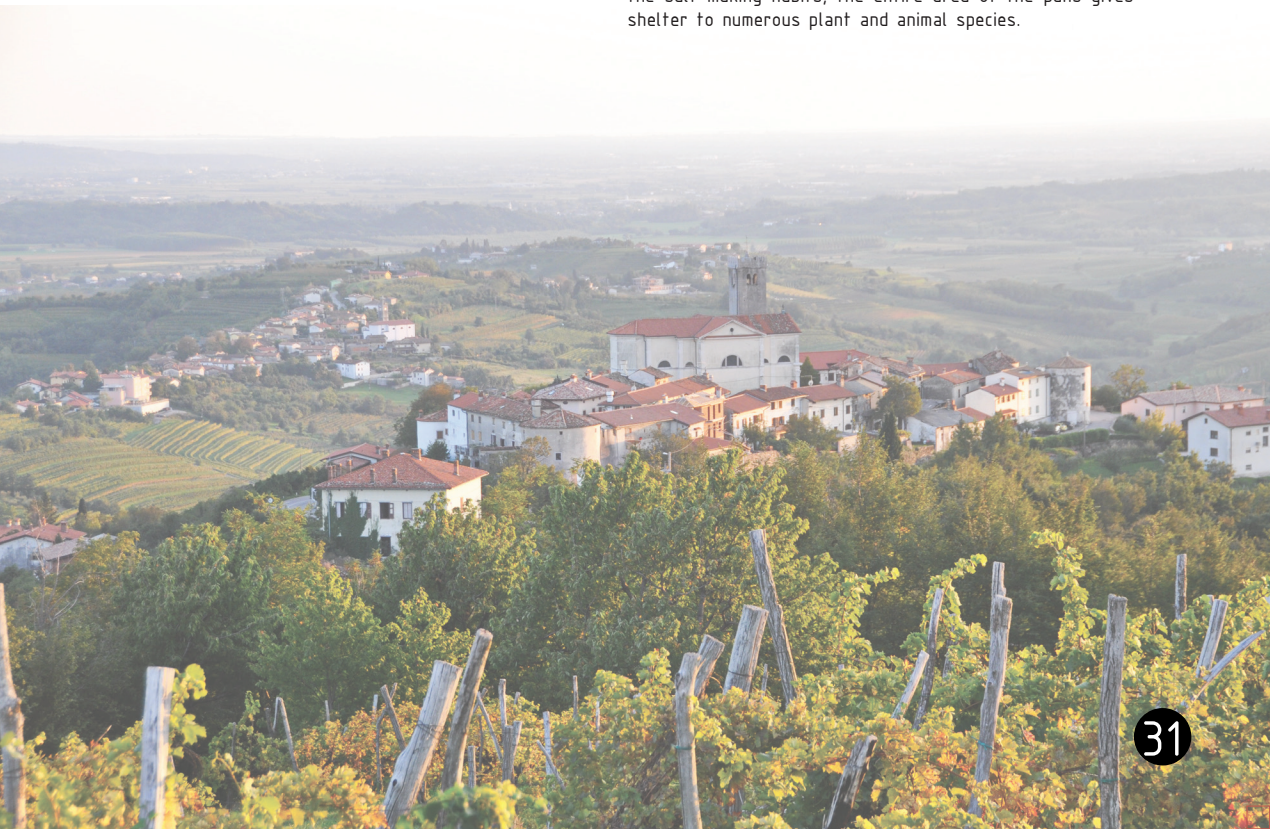
A LITTLE BIT OF COAST

Slovenian coast is 43,157 feet long and is next to the shore of Bosnia and Herzegovina and Monaco shortest European coast. To the north is the coast of Italy, on the south by the river Dragonja of Croatia. Surround the coast of Koper, Strunjan and Piran Bay.

Koper is the sixth largest city in Slovenia. It is the biggest city on the coast and it has its own marine and loads of historical buildings like its central architecture Praetorian Palace on Tito Square and the Cathedral the Assumption of Mary from from the 12th century.

Piran is the coast's most beautiful city, with Mediterranean architecture. Tartini Square is the largest market and the centre of Piran. It got its name known Piran local violinist and composer Giuseppe Tartini.

Near Piran there are Sečovlje salt pans, which are the largest functioning Slovenian pans that extend to approximately 650 hectares of land at the mouth of the river Dragonja in Sečovlje. Today pans do not have a major economic role, but they still function. Locals are maintaining the salt-making habits; the entire area of the pans gives shelter to numerous plant and animal species.

DRUG DRUGEMU FREUNDI

PRIPRAVIL: MATEVŽ POLAJNAR

Slovenski medijski prostor je v izdihljajih marca razburkala afera Tepeš – Prevc. Tudi tisti, ki smučarskih skokov sicer ne spremljajo, so se nemalokrat vpletli v številne razprave o dogodkih na zadnji tekmi letošnjega svetovnega pokala. Na eni strani imamo zagovornike Tepeša, ki trdijo, da se razprave o razpletu niti ne bi smele začeti, saj je zmagovalec zadnje izmed treh planiških tekem zgolj skočil kot najbolje zna in nikakor ni želel ogroziti svojega reprezentančnega kolega v njegovem boju za veliki kristalni globus. Na nasprotnem bregu pa stojijo vsi tisti, ki so prepričani, da bi Jurij moral ravnati drugače, saj naj bi celo ogrozil slovenski nacionalni interes.

Sam sem mnenja, da Tepeš ni mogel ravnati drugače. Trditve, da bi se slovenska ekipa morala dogovoriti, kako ravnati v raznoraznih scenarijih, so naravnost neumne. V individualnem športu, kot so smučarski skoki, je interes posameznika postavljen pred interes ekipe in čeprav mora za dober rezultat posameznika tudi ekipa delovati kot utečen stroj, je jasno, da na koncu koncev vsak dela zase. Komentar avstrijskega skakalca Gregorja Schlierenzauerja po tekmi, ko je malodane začudeno pojasnil, da bi se v avstrijskem taboru skoraj zagotovo dogovorili ob podobnem razpletu, po mojem mnenju ne stoji na realnih nogah. Tekmovalec namreč že na skakalnici težko namerno skrajša svoj skok, kaj šele na letalnici. Potem so tu še raznorazne kalkulacije, koga mora in koga ne sme prehiteti, vetrna izravnava in sodniške ocene pa ravno tako vplivata na skok. Seveda, Jurij bi lahko skočil sto metrov in se poslovil od boja za stopničke, vendar ne verjamem, da bi ga Slovenija ob takem razpletu imela za junaka. Če bi Prevcu nato uspelo zmagati in prehiteti Freunda v skupnem seštevku, Tepeša razen zlobnih jezikov verjetno ne bi omenjal nihče.

Verjetno ste se tudi sami kdaj znašli v situaciji, katero lahko navežete na konec tedna v Planici. Skoraj vsak študent se namreč znajde v situaciji, v kateri lahko pomaga svojemu kolegu. Pa naj gre zgolj za posojanje literature ali zapiskov, pomoč pri opravljanju izdelkov in učenju ali pa za fiste malo bolj sporne situacije, kot so podpisovaje manjkajočih in t. i. plonkanje na izpitih. Večina študentov se s podobnimi situacijami srečuje že v srednji, če ne že osnovni šoli. Kaj torej storiti v podobnih situacijah? Se postaviti na pravično stran in vse svoje delo zadržati zase ali pomagati svojim kolegom, saj vas konec koncev to nič ne stane? V Tepeševem primeru bi se sam postavil v slabši položaj in bi verjetno izgubil stopničke, pri študentskih »pomaganjih« pa sebe ne postavljate na kocko, saj so posledice, v kolikor se zgodijo, v večini primerov zgolj enostranske. Sam nikoli nisem imel dilem glede pomaganja drugim, vendar moram priznati, da sem se večkrat znašel na drugi strani, zato bi bilo hipokritično, da bi rekel, da se mi zadeva ne zdi sporna.

Prepričan sem, da tisti, ki vestno opravljajo svoje študentske naloge, niso prav nič drugačni od Tepeša. S tem seveda namigujem na dejstvo, da so prav tako kot on trdo delali za svoje uspehe. Zakaj bi še nekdo drug, ki ni vložil skoraj nič dela v nek projekt, prav tako želel v tem primeru dobre ocene? Strinjam se z vsakim, ki svojega dela ni pripravil tako »razvrednotiti« in tudi Prevc verjetno ne bi želel razvrednotenega uspeha za ceno moštvenega kolega. Hkrati pa sem prepričan, da bi se podobne vroče debate razvnele ob nasprotnem razpletu in tudi pri študentskih zadevah se nasprotna dejanja cenijo. Zato naj bo tako, drug drugemu Freundi, v dobrem in v slabem ter z razumevanjem odločitev ostalih.

»ŠE TO SPIJEM IN GREM PLESAT!«

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIA HROBAT

Ko iščem vzornike, pogledam plesalce. Plešemo že od rojstva, morda celo pred tem. Vse kar počnemo, delamo v ritmu, ki nam ga narekuje utrip srca. Nekateri profesionalno, drugi ljubiteljsko, tretji na maturantski paradi kot pred dvesto leti, vsi smo že kdaj plesali. V svetovnem merilu ples uvrščajo med športe. A ples ni šport, je njegov predhodnik.

Še preden so izumili žogo za nogomet, so plesali, da bi praznovali, se zahvalili ali se zabavali. Skozi zgodovino so poznali tudi ples za borbo, s katerim so opozorili sovražnika. V srednjem veku so ples povzdignili. Vsak dvorjan, ki je dal kaj nase, je znal korake. A ples ni lastnina, zato so nekatere vrste plesov poimenovali družabni. V času nacistične Nemčije je bilo poslušanje jazz glasbe in plesanje swinga ponekod celo prepovedano.

In kaj je v plesu takšnega, da nas sili v druženje, v dobro voljo, zakaj se ga nekateri bojijo? Ker izraža kulturo, zgodovino in posameznikovo osebnost. Hkrati ne potrebuje prevajalca, da bi povedal, da smo v osnovi vsi enaki. S plesom opazovalca zapeljemo v svojo zgodbo, ga prepričamo, da se z nami poistoveti in se pridruži naši kulturi.

Za to na naslednji zabavi fantje ne čakajte na primerno stopnjo vinjenosti, raje pojdite na tečaj in takoj, ko se pojavi priložnost, pograbite eno sramežljivo v kotu in jo zavrtite na plesišču. Publika je zagotovljena.

razvedrilo

SUDOKU

1			3	7	6			4
7								5
6		8	4	5	1	3		9
			7	6	9			
		3		2		8		
			1	3	8			
4		1	6	8	7	5		2
3								6
5			9	1	3			8

Vesna in Petra,
svetovalki pri delu s študenti

Vsako delo, tudi še tako preprosto, prinaša delovne izkušnje, ki ti zelo prav pridejo pri iskanju prve zaposlitve. Preizkusi se tudi v timskem delu, saj je le to temelj za dobre odnose v kolektivu in dobro počutje na delovnem mestu.

www.studentski-servis.com

Spomladanski jezikovni tečaji

Pričetek jezikovnih tečajev: 22. april 2015

30 € ZA
SUBVENCIONIRAN
JEZIKOVNI TEČAJ

- PRIPRAVA CAE
21. APRIL
- TEČAJ ZA
VODITELJA ČOLNOV
13. MAJ

RETORIKA - AKCIJA

80 €
15. APRIL

- KREATIVNO PISANJE
14. APRIL
- KROJENJE IN ŠIVANJE
10. APRIL

SLOVENSKI
ZNAKOVNI JEZIK
14. APRIL

Fundacija
Študentski tolar

AKCIJA ZA NOVE TEČAJNIKE ob 55- letnici Šolta

- Če se hkrati s tabo vpiše še tvoj prijatelj dobiš **20 % popusta**,
- Če pa se hkrati s tabo vpišeta še 2 prijatelja ti priznamo popust v vrednosti **55 %**.
- Ob vpisu te čaka še darilo.